Celuloza

ORGAN PRASOWY SAMORZĄDU ROBOTNICZEGO
KOSTRZYNSKICH ZAKŁADÓW PAPIERNICZYCH
ODZNACZONYCH ORDEREM SZTANDARU PRACY II KLASY
GAZETA ODZNACZONA ZŁOTĄ ODZNAKĄ HONOROWĄ
„ZASŁUŻONY DLA ROZWOJU WOJEWÓDZTWA GORZOWSKIEGO"

Nr 20-21 (174-175) KOSTRZYN, grudzień 1979 R. Cena 1 zł

Nad Wytycznymi na VIII Zjazd PZPR

Oszczędnie gospodarować materiałami

Gospodarowanie materiałami jest jedną z podstawowych dziedzin działalności przedsiębiorstwa. Wypływa to z kilku istotnych przesłanek, które zostaną przedstawione w artykule.

Zużycie materiałów stanowi zasadniczą część kosztów własnych produkcji, wynoszącą w naszym przedsiębiorstwie — wliczając w to paliwo i energię — 70 proc. Świadczy to o wysokiej materiałochłonności produkcji, gdyż na 1 złotówkę wartości produkcji przypada blisko 60 groszy surowców i materiałów jak paliwo, celuloza, surowce chemiczne, a więc ograniczona baza surowcowo-materiałowa limituje tempo wzrostu produkcji.

Na rynkach światowych obserwuje się postępujący wzrost cen materiałów (do produkcji zużywamy znaczną część surowców pochodzących z importu).

Przesłanki te powodują, że prawidłowa, racjonalna i ekonomicznie efektywna gospodarka materiałowa stanowi jedno z głównych ogniw zwiększenia efektywności pracy całego przedsiębiorstwa.

Centralnym problemem w gospodarce materiałowej naszego przedsiębiorstwa jest zmniejszenie zużycia materiałów na jednostkę wyrobu. Wynika to ze struktury kosztów materiałowych. Otóż materiały bezpośrednie, tj. materiały będące częścią składową wyrobu lub też bezpośrednio związane z procesem technologicznym (drewno, chemikalia, surowce włókniste, opakowania itp.) wynoszą 1,6 mld zł stanowiąc 86 proc. całości kosztów materiałowych.

W układzie poszczególnych wydziałów produkcyjnych koszty materiałów bezpośrednich wynoszą:

— Celulozownia 0,3 mld zł,
— Papiernia 0,7 mld zł,
— Przetwórstwo 0,6 mld zł.

Wynika z tego, że szczególnie z wydziałów produkcyjnych, Papierni i Przetwórstwa należy oczekiwać efektów obniżki kosztów materiałowych. Materiały pośrednie wynoszą w skali roku 230 mln zł, tj. 14 proc. całości kosztów materiałowych. Koszty odzieży maszynowej, węgla i materiałów do remontów systemem gospodarczym stanowi 90 proc. materiałów pośrednich i na tych elementach kosztów powinny koncentrować się zamierzenia oszczędnościowe.

Wytyczne na VIII Zjazd PZPR stwierdzają, że nie osiągnięto zadawalających rezultatów w oszczędności materiałów i surowców — uwaga ta dotyczy również naszego przedsiębiorstwa. Jednocześnie akcentuje się potrzebę efektywności działalności gospodarczej, która w poważnym stopniu zależy od wykrycia i właściwego wykorzystania rezerw materiałowych związanych z nieracjonalnym zużyciem materiałów.

Założenia planu NPSG na rok 1980 przewidują realizację powszechnego programu oszczędnościowego surowców i materiałów określony normami, recepturami itp.

Wynikają z tego określone zadania dla przedsiębiorstwa w realizacji jego własnego programu obniżki kosztów materiałowych. Praktyką powinno się stać bieżące analizowanie jak przestrzegany jest poziom zużycia i wykorzystania materiałów określony normami, recepturami itp.

Przedmiotem analizy powinno być głównie zagadnienie norm zużycia, a w wyniku tego określenie możliwości ich obniżenia, stosowania materiałów zastępczych. Do rozwiązania powinno zostaje również system powiązania uzyskiwanych rzeczywistych oszczędności materiałowych z gratyfikacjami materialnymi.

J. WIECZOREK

Pomyślnego NOWEGO ROKU
wszystkim Czytelnikom
i Sympatykom pisma
życzy „Celuloza"

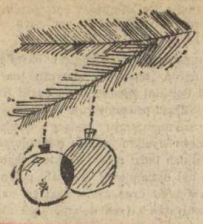

Głosy z trybuny Konferencji Sprawozdawczo-Wyborczej PZPR

zamieszczamy na str. 2 i 3

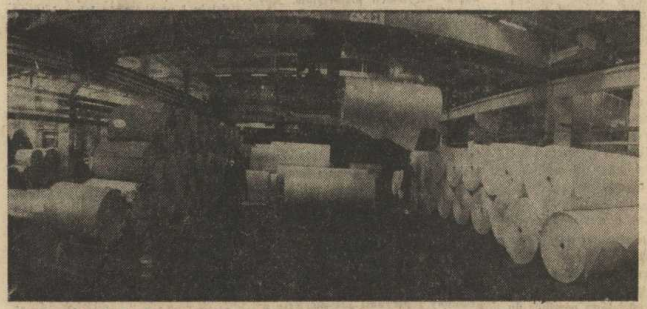

Musimy liczyć na własne siły

I znów stuknęło nam kolejnych dwanaście miesięcy. Jak byśmy nie liczyli wynik zawsze będzie ten sam, po prostu czy to niemowlak, młodzieniec czy starszy pan, chce czy nie chce musi do swego życiowego rachunku dopisać jeden rok. Na to nie ma rady i w rezultacie każdy z nas, a z nami wszyscy, bez względu na to czy umieją liczyć czy nie umieją liczyć, po prostu się postarzeliśmy.

Jeśli już tak bardzo by nam zależało na tym, aby to niezbyt miłe dla ucha „postarzeliśmy się" zamienić na coś bardziej wzniośle brzmiącego, umówmy się, że nazwiemy to inaczej, na przykład: staliśmy się dojrzalsi o doświadczenia minione go roku. Niech i tak będzie. Mnie osobiście różnicy to nie robi bo ilość siwych włosów w mojej czuprynie i tak się nie zwiększyła, a to z tej prostej przyczyny, że to co miało osiwieć, osiwiało, a innych rezerw już nie posiadam. Ja tu o włosach, a przecież nie o to mi chodziło.

Dawno, dawno minęły moje latka kiedy to ktoś bliski liczył mój pierwszy, drugi, trzeci i potem dalsze siwe włosy na mej skroni. I tak życie upływa nam na liczeniu. O tej właśnie czynności miałem zamiar szerzej się rozpisać, a czy mi się to uda, przekonam się po przeczytaniu tego co napisałem.

Człowiek rodząc się, już posiada, że tak powiem umiejętność liczenia. Dowód? proszę bardzo: taki mały berbeć uruchamiając siedzące w nim decybele na coś liczy, a to na zmianę pieluchy, to na butelkę czy na matczyną pierś, dość, że kiedy zaspokoimy jego potrzeby, uspakaja się i udawadnia nam, że się nie przeliczył. Potem, kiedy już przyswoi sobie słowa: mama i tata wbija mu się do głowy najoczywistsze prawdy, że u jednej rączki jest pięć palców a potem że u drugiej też pięć i ani się nie obejrzymy a brzdąc śpiewająco liczy od jedn ego do dziesięciu no i oczywiście na świętego Mikołaja.

Latka biegną, postępy w liczeniu osiągają coraz wyższy poziom. Tabliczka mnożenia, — liczenie na pobłażliwość pana czy pani od matematyki. Potem całki, różniczki i liczenia na własne szczęście, a nuż się uda. Przychodzi okres dojrzałości, pierwsza praca, liczenie pierwszych samodzielnie zapracowanych pieniędzy, liczenie na awans, liczenie czy starczy na „Fiata", od czasu do czasu przeliczą się ilość posiadanych dzieci, czy już dość, czy też można pokusić się o jeszcze jedno. Wreszcie zaczyna się liczenie przeżytych lat i podsumowywanie co również jest liczeniem, życiowych sukcesów i porażek. I tak, na raz prostej i raz bardziej skomplikowanej matematyce mija bogate w liczby i cyfry życie. Patrząc na kalendarz, liczymy ostatnie dni roku 1979 i staramy się odgadnąć co przyniesie nam rok 1980. Nie łudźmy się, rok się zmieni a liczenie pozostanie takim jakie było. Trzeba tylko pamiętać aby bardziej liczyć na własne siły i umiejętności a wtedy liczenie sprawiać nam będzie satysfakcję i da świadomość, że nasz rachunek życiowy prowadzony bez skreśleń i poprawek jest rachunkiem mimo swej złożoności, bardzo prostym, że jednak się nie przeliczyliśmy czego w Nowym Roku życzy Wam i sobie życzą

JERKA

MUZEUM TWIERDZY KOSTRZYN

Nasze prezentacje

Danuta Paszkowska

Specyfiką naszego zakładu jest duży procent pracujących kobiet. Zatrudnione są one na różnych stanowiskach, począwszy od wydziałów związanych bezpośrednio z produkcją poprzez magazyny, żywienie zbiorowe, skończywszy na administracji. Są współgospodarzami zakładu. O ich aktywności świadczy udział w pracach wielu organizacji. Są obecne i uczestniczą we wszystkich naradach, konferencjach, na których są omawiane istotne problemy nurtujące naszą załogę. Z kolei kierownictwo zakładu podejmuje wiele działań w celu ułatwienia życia kobiecie pracującej. Ta myśl towarzyszyła budowie przedszkola i żłobka zakładowego, stołówki, a także wielu innym przedsięwzięciom.

Jedną z wielu takich kobiet pracujących w naszym zakładzie jest Danuta Paszkowska. Rozpoczęła pracę w Kostrzyńskich Zakładach Papierniczych w 1957 r. Przez 22 lata pracuje w Magazynie Technicznym jako kartotekowa surowców. Działała w organizacji młodzieżowej. Od 1958 roku, gdy założyła rodzinę i otrzymała mieszkanie na stałe zamieszkała w Kostrzynie. Związała się na długie lata z zakładem i miastem.

Jest lubiana wśród współpracowników, przełożeni cenią ją za wzorową postawę w pracy, solidność i sumienność. Cieszy się autorytetem. Przez te lata bardzo dobrze godziła pracę zawodową, społeczną z obowiązkami matki i pani domu.

Wiele lat społecznie działała jako przewodnicząca Kasy Zapomogowo-Pożyczkowej przy Radzie Zakładowej. Za pracę społeczną w Radzie Zakładowej Danuta Paszkowska została wyróżniona srebrną odznaką Związku Zawodowego Chemików.

Przedstawiając sylwetkę Danuty Paszkowskiej, chcieliśmy pokazać naszym czytelnikom pracownicę naszego zakładu taką, która wyróżnia się wzorową pracą zawodową, a także znajduje jeszcze czas, pomimo rozlicznych obowiązków, na pracę społeczną.

Taki typ kobiety pracującej zawodowo staje się coraz powszechniejszy. Dlatego też cenimy wszyscy takie pracownice, które przez wiele lat pracy zawodowej dają się poznać jako aktywne zawodowo i społecznie.

Danuta Paszkowska na miano zasłużonego pracownika KZP w pełni zasługuje.

(i.s.)

Związki zawodowe przed kampanią sprawozdawczo-wyborczą

Zgodnie z decyzją Plenum CRZZ oraz Statutem Związku Zawodowego Chemików rozpoczyna się kampania sprawozdawczo-wyborcza we wszystkich ogniwach zakładowej organizacji związkowej.

Kampania rozpoczyna się w okresie, gdy cały naród omawia Wytyczne na VIII Zjazd Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej. Zjazd podsumowuje dorobek w rozwoju naszego kraju będący rezultatem ofiarnego wysiłku załóg robotniczych i wszystkich ludzi pracy. Efektem tego wysiłku był dynamiczny wzrost potencjału wytwórczego oraz życia naszego narodu. We wszystkich tych dokonaniach aktywnie uczestniczyły, wnosząc poważny wkład związki zawodowe...

Obecnie wchodzimy w okres realizacji programu dalszego perspektywicznego rozwoju społeczno - gospodarczego, w nową fazę socjalistycznych przeobrażeń zapowiedzianych w Wytycznych na VIII Zjazd PZPR.

Pomyślna realizacja tego programu jest rękojmią dalszego wzrostu gospodarczego i kulturalnego, oraz jakości życia całego społeczeństwa. Twórczy i zaangażowany udział ruchu zawodowego, jego wszystkich ogniw we wcielaniu tego programu stanowi główną treść kampanii sprawozdawczo - wyborczej.

W związku z tym praca powinna być skoncentrowana na przyswajaniu treści Uchwał VIII Zjazdu wszystkim zespołom pracowniczym i w oparciu o to formułować konkretne zadania dla każdego ogniwa związkowego, dla każdego człowieka pracy;

— oceny dotychczasowego udziału załogi oraz ogniw związkowych w realizacji zadań społecznych i gospodarczych zmierzających do pomyślnej realizacji zakładowego planu w 1980 r.;

— sformułowaniu wniosków mających na celu poprawę techniczno - organizacyjnych warunków pracy oraz doskonaleniu działania zmierzającego do podnoszenia na wyższy poziom kultury pracy i dyscypliny społeczno - zawodowej;

— wytyczeniu konkretnych zadań zakładowej organizacji związkowej i jej społecznemu przedstawicielstwu w zakresie zwiększenia troski o dalszą konsekwentną poprawę warunków socjalno - bytowych pracowników i ich rodzin oraz pełniejszego zabezpieczenia interesów oraz praw ludzi pracy.

Wnioski z dokonanej oceny dotychczasowej działalności ogniw związkowych oraz konstruktywna dyskusja o nowych zadaniach i metodach pracy — powinny przyczynić się do opracowania nowych ambitnych programów działania rady zakładowej.

Podstawowym celem nadchodzącej kampanii jest osiągnięcie dalszego wzrostu aktywności inicjatyw wszystkich członków związku, umacnianie roli ogniw związkowych oraz doskonalenie ich pracy.

W tym celu należy dokonać rzetelnej oceny działalności wszystkich ogniw zakładowej organizacji związkowej i pracowniczej kasy zapomogowo-pożyczkowej oraz wkładu pracy poszczególnych członków władz związkowych w realizację programu z ubiegłej kadencji. Osiągnięcie stawianych celów i zadań w kampanii było tematem plenarnego posiedzenia Rady Zakładowej w dniu 26 listopada 1979 r. i jest uzależnione od odpowiednio prowadzonej pracy ideowo - politycznej oraz sprawnego przebiegu zebrań i konferencji sprawozdawczo - wyborczych.

Wiele miejsca poświęcono w czasie posiedzenia następującym zaagdnieniom:

— zapewnienia prawidłowego przebiegu zebrań w podstawowych ogniwach związkowych oraz stworzenie warunków dla swobodnej wymiany poglądów;

— doboru właściwych kandydatów do władz wszystkich zakładowych ogniw związkowych. Zwrócono szczególną uwagę, by do władz związkowych byli wybrani ludzie o wysokim autorytecie osobistym, cieszący się zaufaniem załogi. Należy zadbać o zapewnienie w nowych władzach właściwego składu socjalno - zawodowego. We władzach ogniw związkowych powinni być reprezentowani pracownicy bezpośrednio z produkcji stosownie do ich udziału w składzie załogi pracowniczej. Należy dołożyć starań w celu zagwarantowania w składzie władz zakładowej organizacji związkowej odpowiednio wysokiej reprezentacji kobiet i młodzieży;

— doboru właściwych grupowych oddziałowych i zakładowych Społecznych Inspektorów Pracy, stanowiących główne ogniwo społecznego nadzoru nad warunkami pracy, uwzględniając przy tym kryteria określone w art. 5 Ustawy z dnia 4 lutego 1950 roku o społecznej inspekcji pracy.

W dalszej części posiedzenia Rady Zakładowej przyjęto strukturę zakładowej organizacji związkowej, w której zwrócono uwagę na to, że poszczególne ogniwa związkowe działały według cyklów produkcyjnych obejmujących swą działalnością oprócz pracowników produkcyjnych również pracowników inżynieryjno - technicznych, biurowych i kierownictwa wydziałów. Ma to zasadnicze znaczenie, by w bezpośredniej więzi wydziału były realizowane cele związku. Zatwierdzono również harmonogram zebrań w Kostrzyńskich Zakładach Papierniczych.

STEFAN SAWICKI

Przed VIII Zjazdem PZPR

Głosy z trybuny Konferencji Sprawozdawczo-Wyborczej PZPR

Mimo starannego przygotowania i sprawnego przebiegu obrad blisko 5 godzin trwała w Kostrzyńskich Zakładach Papierniczych Konferencja Sprawozdawczo-Wyborcza zakładowej instancji partyjnej. Dokonywaniu partyjnego bilansu osiągnięć minionej kadencji i wypracowaniu programu działania na lata następne, towarzyszyła twórcza i robocza atmosfera obrad. Krytyczna i zaangażowana dyskusja, w której centrum znajdowały się wszystkie problemy produkcyjne i społeczne zakładu stanowiła cenny wkład wniosków i uwag do dalszego działania.

W swoich wystąpieniach dyskutanci wskazywali na szereg niedociągnięć i braków towarzyszących w życiu codziennym zakładu, a jednocześnie wskazywali na konieczność wyzwalania dalszych inicjatyw służących rozwiązywaniu trudnych problemów we własnym zakresie.

Wśród głosów na tematy gospodarczo-społeczne zakładu znalazły się też głosy na tematy wewnątrzpartyjne, dotyczące postaw ideowych członków zakładowej organizacji partyjnej.

Na ten temat mówił tow. **Bolesław Florczak** — sekretarz POP Transportu, członek egzekutywy KW PZPR w Gorzowie, który mówił stwierdził:

— „Oczekiwania partii wobec jej członków zawarte zostały w Statucie Partii oraz Uchwałach Zjazdów i instancji partyjnych.

W uchwale VII Zjazdu podkreślono, że członkostwo partii zobowiązuje do ideowości, przodowania w pracy, wysokiej dyscypliny, wrażliwości społecznej, do właściwej postawy w rodzinie i stosunkach z ludźmi — do stałej troski o krzewienie ideałów socjalizmu i kształtowanie obywatelskich i patriotycznych postaw u dzieci.

Członka partii winna cechować twórcza postawa pryncypialności i hart ideowy, aktywne i samodzielne upowszechnianie stanowiska partii w środowisku, poszukiwanie najlepszych dróg realizacji decyzji partyjnych.

Sformułowanie w Statucie określa, że obowiązkiem członka partii jest zwalczać wszelkie objawy zła i niepewności w życiu społecznym, że członkowi partii nie wolno zatajać złego stanu rzeczy, zamykać oczu na niewłaściwe postępowanie wyrządzające szkodę interesom partii, państwa ludowego i sprawie mas pracujących".

W dalszej części swojego wystąpienia tow. B. Florczak nawiązał do sprawy zadań partyjnych, ich właściwego doboru do indywidualnych możliwości i umiejętności członka partii i do systematycznego rozliczania z przydzielonych zadań przez POP.

O zadaniach Podstawowych Organizacji Partyjnych na wydziałach mówił również tow. **Ryszard Paprocki** — sekretarz POP Przetwórstwa. W wystąpieniu delegat zaakcentował rolę POP — głównego ogniwa w organizacji partii, w której ramach kształtują się postawy ideowo-moralne członków partii, ich świadomość polityczna, aktywność produkcyjna i społeczna oraz kształtuje poczucie odpowiedzialności za realizację polityki partii.

Zdaniem mówcy, prawidłowa działalność POP pozwala na głębsze wniknięcie partii w najbardziej żywotne dla robotników problemy produkcji i warunków pracy, na ściślejszą więź z klasą robotniczą.

W dalszej części wystąpienia tow. Ryszard Paprocki powiedział:

— „Warunkiem skutecznej pracy POP jest umiejętne wiązanie problemów i zadań gospodarczych z problematyką nurtującą załogę wydziału. Organizacja wydziałowa powinna dużo nacisk kłaść na problemy wydziałowe, wywołujące kontrowersje i dyskusje wśród załogi, a które wymagają samodzielnego rozwiązania przez egzekutywę POP.

W centrum uwagi POP winny być sprawy kontroli realizacji wniosków złożonych przez pracowników, systematyczna kontrola pracy Rady Oddziałowej oraz ocena pracy jej przedstawicieli w instancji związkowej i samorządzie.

Szczególną uwagę powinniśmy zwrócić w swojej pracy na politykę awansów, przeszeregowań, podziału nagród, udzielania wyróżnień i kar. Sprawy te wywierają olbrzymi wpływ na stosunki międzyludzkie i powinny być rozpatrywane przez kolektyw POP, RO i ZSMP wraz z kierownictwem".

W dalszej części wystąpienia mówca wskazał na konieczność dalszego podnoszenia autorytetu partii na wydziale poprzez aktywność polityczną i zawodową jej członków. Potrzebne jest dalsze partyjne działanie na rzecz realizacji całokształtu zadań produkcyjnych, jak również pełniejszego włączenia aktywu partyjnego w rozwiązywanie problemów wydziałowych bhp, p.poż. i spraw socjalnych. Na zakończenie tow. R. Paprocki powiedział:

— „Często na zebraniach wydziałowych i partyjnych poruszane są problemy, które bezpośrednio nie muszą być rozpatrywane na szczeblu Komitetu Zakładowego lub dyrekcji — najpierw powinno być rozpatrywane przez egzekutywy wydziałowe i dopiero w przypadku, kiedy nie ma możliwości rozwiązania problemu na miejscu kierować je na wyższy szczebel.

Proponuję, aby nowy Komitet Zakładowy w swej pracy uwzględnił te zagadnienia. Proponuję również, aby włączyć do planów pracy egzekutyw wydziałowych okresowe oceny realizacji wniosków składanych przez towarzyszy na zebraniach. Koniecznym by też było przygotowywanie okresowo przez kierownictwo wydziału informacji o realizacji zadań i zobowiązań, w celu wspólnego rozpatrzenia i ukierunkowania tak, by realizacja nie napotykała na trudności.

Należy przyznać, że dotychczas zbyt mało uwagi egzekutywy przywiązywały do pracy grupowych, którzy również nie stawiali swoich spraw na bieżąco. Często sprawy wynikające na wydziale nie trafiały do grupowych a bezpośrednio do POP i załatwiane były bez konsultacji z nim. Sekretarze POP powinni raz w miesiącu zorganizować spotkanie z grupowymi, celem przedyskutowania ich problemów. Będzie to miało ten dobry skutek, że wzmocni autorytet grupowych".

Na temat gospodarki materiałowej w przedsiębiorstwie i związanych z nią osobistych spostrzeżeniach mówił **Wojciech Piekutowski** — członek egzekutywy POP Administracji. W szerokim temacie jakim jest gospodarka materiałowa i surowcowa w zakładzie, występujący delegat skupia się na kilku najistotniejszych problemach.

— „Zaczęliśmy od porządkowania organizacyjnego służb zaopatrzenia i magazynu, gdzie też uległa zmianie jeo obsada. W toku działalności przedsiębiorstwa znalazł się na pierwszym planie temat prawidłowego magazynowania wszystkich materiałów. Aby uzmysłowić ogrom pracy wykonanej w tym zakresie dodam, że w nowo otwartym magazynie byłej korowalni — obiektu dotychczas niewykorzystanego przemieszczono materiały wartości 60 mln zł.

Adaptując to pomieszczenie oprócz powierzchni składowej nie zapomniano też, że w magazynie pracują ludzie i stworzono odpowiednie zaplecze socjalne łącznie z natryskami, pomieszczeniami biurowymi itp. Magazyn, po raz pierwszy w dziejach KZP otrzymał zaplecze techniczne umożliwiające normalną działalność magazynową.

Nie jest to co prawda jeszcze wystarczające, ale dobry początek został zrobiony i przynosi już pierwsze owoce.

Scentralizowano magazyn materiałów budowlanych i hutniczych, które dotychczas były rozrzucone w różnych miejscach zakładu, a materiał składowany był bez należytego zabezpieczenia i dozoru, umożliwiając tym samym niekontrolowane jego pobieranie oraz utrudniał kontrolę ilościowo-jakościową.

Taka działalność w przedsiębiorstwie doprowadziła do pewnych określonych i z góry zakładanych efektów. I tak: kontrolą ilościową i jakościową objęto całość materiałów dostarczanych do KZP, materiały są składowane na wyznaczonych miejscach, uporządkowano magazyny materiałów budowlanych. Składowanie prawidłowe surowców dla przetwórstwa papierni zmniejszyło straty. Wprowadzenie regulaminu pracy służby magazynowej na II i III zmianie pozwoliło uniknąć zbędnych i niekontrolowanych poborów materiałów z magazynów. W trakcie opracowania znajdują się regulamin obrotu opakowaniami stanowiącymi własność dostawy, co w efekcie doprowadzi do zmniejszenia kar za opakowania.

Można by tu wymienić wiele jeszcze przedsięwzięć, które zostały już wykonane. Wszyscy widzimy jakim przemianom ulega powoli, lecz systematycznie plac wyrobów hutniczych. Pragnę tutaj podkreślić, że to wszystko osiągnęliśmy własnymi siłami. W samym zaopatrzeniu powstał dział gospodarki materiałowej, który w zamierzeniach ma za zadanie, śledzić prawidłowość ruchów materiałowych od momentu kontroli prawidłowości złożonego zaopatrzenia do momentu Jego zużycia zgodnie z zapotrzebowaniem. Jednocześnie każde zapotrzebowanie jest kontrolowane pod względem jego prawidłowości i zgodności z rzeczywistymi potrzebami.

Zdarzało się bowiem, że zamawiano materiały, które w nadmiarze znajdowały się w magazynie, co doprowadzało do zapasów nadmiernych i zbędnych.

Następnym zagadnieniem jakie mam zamiar poruszyć to konieczność wprowadzenia ścisłego reżimu importowanych surowców i materiałów.

Przy określonych ograniczeniach dewizowych niezbędnym jest jak najszersze rozpropagowanie konkursu „Antyimport", tak aby możliwie dużo materiałów było pochodzenia rodzimego.

W tej dziedzinie mamy już pewne osiągnięcia: skrobaki brązowe produkcji krajowej, oprawy skrobaków, głowice, listwy uszczelniające do maszyn papierniczych. Trwają prace nad uzyskaniem i wprowadzeniem krajowych skrobaków kwasoodpornych ze stali.

Na ukończeniu są prace na Wydz. Mechanicznym zmierzające do zastosowania łożysk „Timken" łożyskami krajowymi. Lecz nie jest to ostatnie słowo, które można wypowiedzieć w tej sprawie. Część węży jest jeszcze z importu, to również moglibyśmy wyeliminować. Takich spraw musimy przeprowadzić jak najwięcej.

W zakresie surowców bezpośrednich, zasadą musi być wykorzystanie surowców ogólnie dostępnych i zastąpienie nimi surowce deficytowe. Chciałbym Towarzyszom przypomnieć o opracowaniu planów takiej działalności przez poszczególne wydziały i przekazaniu ich zainteresowanym komórkom zakładu. Do tej pory wykonał to jedynie zakład w Drezdenku i Nowej Soli, opracowując taki plan na rok 1980.

Niezbędną też staje się ścisła współpraca wszystkich komórek organizacyjnych przedsiębiorstwa aby przy wprowadzaniu nowych technologii do maksimum wykorzystać posiadane zasoby materiałowe i surowcowe, by tych zasobów nie powiększać, co w kilku wypadkach miało miejsce".

Na zakończenie tow. **Wojciech Piekutowski** powiedział:

— „My członkowie partii winniśmy przede wszystkim być tą pierwszą gorącą linią informującą kierownictwo zakładu o zauważonych nieprawidłowościach, jak też być inicjatorami działań zmierzających do lepszego gospodarowania powierzonym nam mieniem — jego należytym zabezpieczeniem, wykorzystaniem i celowym zużyciem".

(Ciąg dalszy na str. 3)

MUZEUM TWIERDZY KOSTRZYN

O wyższy poziom efektywności gospodarowania

Realizacja zadań gospodarczych w KZP odbywa się w warunkach o wiele bardziej trudnych i złożonych. Bieżące uwarunkowania rozwoju gospodarczego kraju, a dotyczące w określonym stopniu również naszego przedsiębiorstwa zostały przedstawione na Wytycznych KC na VIII Zjazd PZPR i w tym miejscu nie ma potrzeby ich wyliczania. Chodzi jednak o poszukiwanie rozwiązań wewnątrz przedsiębiorstwa, jak w trudniejszych warunkach dobrze wywiązać się z nałożonych zadań społeczno - gospodarczych.

Za 11 miesięcy br. Kostrzyńskie Zakłady Papiernicze mają do odnotowania osiągnięcie zmniejszenia wypadu produkcji jaki wystąpił w okresie I kwartału br. W pełni wykonano zadania planowe w zakresie produkcji rynkowej i wyrobów na eksport. Pomimo tych niewątpliwych osiągnięć pozostaje jeszcze wiele do zrobienia w przedsiębiorstwie, aby na wyższy poziom podnieść efektywność gospodarowania. Odnosząc do specyfiki naszego przedsiębiorstwa — poprawa efektywności oznacza głównie lepsze wykorzystanie maszyn i urządzeń oraz surowców i materiałów zużywanych w procesie produkcji.

Analiza wykorzystania posiadanego potencjału produkcyjnego KZP wskazuje na występowanie znacznej ilości godzin postojowych maszyn i urządzeń. Eliminując czynniki zewnętrzne wynikają one również z braku właściwego współdziałania służb i wydziałów przedsiębiorstwa, niewłaściwej organizacji działań w sytuacji zakłóceń produkcyjno - technologicznych. Wiąże się z tym również problem przestrzegania ustalonych zasad obsługi i eksploatacji majątku produkcyjnego.

Trudne warunki realizacji ilościowych zadań produkcyjnych nie mogą przesłaniać oszczędnej gospodarki surowcami, materiałami, paliwami i energią elektryczną. Wartość zużycia surowców i materiałów krajowych jak i pochodzących z importu, wynosi w naszym przedsiębiorstwie w skali roku blisko 1 mld zł. Decydują one w głównej mierze o poziomie kosztów produkcji, stanowiąc 60 proc. całkowitych kosztów wytwarzania. Gospodarowanie tymi zasobami nie jest w pełni prawidłowe. Do mankamentów należy zaliczyć:

- **przekroczenie niektórych jednostkowych norm zużycia,**
- **zawyżenie bezpowrotnych strat surowcowych,**
- **beztroskie często podejście do materiałów na składowiskach, które ulegają niszczeniu, tracąc swą pierwotną wartość użytkową,**
- **ograniczone możliwości pozyskania surowców nakazują oszczędne ich użytkowanie, co dotyczy wszystkich faz procesów produkcyjnych.**

Na tle przedstawionej krytycznej oceny rysują się następujące wnioski:

- **trudniejsze i bardziej złożone warunki realizacji zadań produkcyjnych wymagają wyzwolenia rezerw tkwiących w inicjatywie kolektywów pracowniczych, poprawie organizacji i współdziałania wszystkich służb przedsiębiorstwa,**
- **należy zwiększyć troskę o powierzony majątek produkcyjny przestrzegając ustalonych zasad obsługi i eksploatacji urządzeń,**
- **wydatna poprawa powinna nastąpić w zakresie wykorzystania czasu pracy maszyn i urządzeń poprzez zabezpieczenie ich sprawności technicznej oraz zmniejszenia godzin postojowych z przyczyn niedomagań organizacyjnych,**
- **podwyższenie efektywności gospodarowania powinno otrzymać szczególną rangę i objąć każde stanowisko pracy,**
- **poważne rezerwy tkwią jeszcze w gospodarce surowcowo-materiałowej naszego przedsiębiorstwa. Niezbędne jest podjęcie działań dla racjonalizacji wykorzystania surowców i materiałów. Powinny one polegać na zabezpieczeniu przestrzegania dyscypliny pracy technologicznej w celu podniesienia jakości wyrobów, zmniejszenia jednostkowych norm zużycia, obniżenia kosztów produkcji,**
- **istotne znaczenie dla racjonalizacji zużycia surowców i materiałów ma systematyczna aktualizacja norm zużycia i kosztów ich przestrzegania.**

Poprawa efektywności gospodarowania to zadanie szczególnej rangi. Nie wystarczy o nim mówić, ale urzeczywistniać w działaniu.

(Dokończenie w następnym numerze)

(Ciąg dalszy ze str. 2)

I na tym polu mamy według mojej oceny, jeszcze wiele do zrobienia. Winno to być naszym celem.

O sprawach kobiet pracujących w swoim wystąpieniu mówiła tow. Halina Kolińska — członek POP Służb Pracowniczych. Dorobek socjalny przedsiębiorstwa i podejmowanie dalszych działań dla ułatwienia życia kobiecie pracującej, jest zdaniem delegata, przejawem głębokiej troski władz partyjnych i administracyjnych.

W okresie ostatnich dziesięciu lat oddano do użytku pralnię zakładową, gdzie za minimalną opłatą może na wykonać usługi pralnicze. Dobrze służą zaiodze bary na wydziałach. Zakładowe minisanatorium przywraca zdrowie i sprawność fizyczną. Z myślą o młodzieży stworzono modelarnię, gdzie pod okiem instruktora młodzi majsterkowicze rozwijają uzdolnienia. W ciągu ostatnich dziesięciu lat rozwiązano wiele problemów lecz wiele z nich pozostaje jeszcze do realizacji. Zachodzi potrzeba utworzenia w myśl przyjętego programu Wydziału Pracy Chronionej. Osobną sprawą jest kostrzyński handel — codzienny przedmiot rozmów kobiet pracujących w naszym zakładzie. Wśród najczęstszych zastrzeżeń to niedosta

— wobec braku listew uszczelniających do walów ssących pochodzących z importu wykonano 5 szt. listew wykorzystując odcinek po zostały po obróbce wykładziny skrzynki ssącej. Pozwoliło to na normalną pracę maszyn papierniczych do czasu sprowadzenia oryginalnych listew z importu,

przeprowadzono remont ćmuchowy zrębków wraz regenerację czopów kułaków, co poszwala na ich dotychczasową eksploatację

Przedstawione przykłady nie wyczerpują zagadnień jakie realizowane są przez Wydział. Techniczne uzbrojenie naszego zakładu oparte jest w znacznej mierze o maszyny i urządzenia pochodzące z importu. W związku z powyższym wymagana jest znaczna ilość części zamiennych potrzebnych do utrzymania na ruchu podstawowych ciągów produkcyjnych pochodzących z importu. Celem zmniejszenia niedoboru zaopatrzenia w niezbędne części podjęto wykonawstwo niektórych we własnym zakresie: i tak — wykonujemy brzeszczoty skrobaków brązowych stosując taśmę krajową. Aktualnie trwają poszukiwania taśm na inne rodzaje brzeszczotów i listew podkładowych, żeby całkowicie uniezależnić się od dostaw z importu.

— zrezygnowano całkowicie z dostaw

Głosy z trybuny Konferencji Sprawozdawczo-Wyborczej

teczne zaopatrzenie w ubiory dziecięce, brak wyposażeń dla niemowląt, mały wybór mrożonek, zła jakość pieczywa i wędlin.

Problemem związanym z zabezpieczeniem ruchu maszyn i urządzeń w zakładzie poświęcone było wystąpienie nie delegata POP Wydziału Mechanicznego. Tow. Wacław Rataj mówiąc o organizacji pracy wydziału stwierdził, że pomimo szeregu posunięć dostosowujące pracę służb remontowych do pełnienia swoich funkcji nie znaczy, że osiągnięto stan idealny. Dalszą troską kierownictwa i aktywu wydziałowego jest doskonalenie metod prowadzenia prac remontowych i ulepszanie strukturyzacji organizacyjnej. Do ważniejszych zrealizowanych przedsięwzięć organizacyjnych na Wydziale zaliczyć można: wprowadzenie dwuzmianowego systemu pracy w brygadzie obróbki mas plastycznych i tworzyw sztucznych. — Wprowadzono czterobrygadowy system pracy w zakresie konserwacji urządzeń dźwigowych. Układ ten w znacznej mierze przyczynia się do zmniejszania przestojów urządzeń dźwigowych. — Wprowadzono czterobrygadowy system pracy w wypożyczalni narzędzi, co w znacznym stopniu usprawniło prowadzenie prac remontowych na II i III zmianie, a także w dni wolne od pracy. Na bieżąco dokonuje się przesunięć poszczególnych fachowców, stosownie do potrzeb wynikających ze specyfiki oddziałów produkcyjnych.

W dalszej części wystąpienia tow. Rataj powiedział: „Na przestrzeni ostatnich 2 lat Wydział rozpoczął prowadzenie prac remontowych zaczynając stosować remonty planowo -zapobiegawcze. Wynikają jeszcze w związku z tym problemy, głównie natury materiałowej oraz nieplanowanych postojów jednostek produkcyjnych lecz jesteśmy zdania, że układ ten zostanie wprowadzony w szerszym zakresie, co znacznie zmniejszy awaryjność maszyn i urządzeń. W oparciu o ten układ sporządzone są kwartalne plany przeglądów i remontów na wszystkich Wydziałach produkcyjnych z uwzględnieniem potrzeb i terminem realizacji. Realizacja jest kontrolowana w układzie miesięcznym i wyciągane są wnioski. W okresie ostatnich dwóch lat z poważniejszych prac wykonano:

— wymianę łożysk w suszarni MP — 1, co w znacznym stopniu zmniejszyło awaryjność maszyny i przyczyniło się do zmniejszenia zagrożenia p. poż.,

— wymianę łożysk w MP-2, za wyjątkiem łożysk w kołach pośrednich napędu cylindrów,

— wykonano wzmocnienie mieszaków promieniowych wież bielących ClO_2 I i ClO_2 II, co pozwoliło przedłużyć ich czasokres eksploatacji,

— przeprowadzono remont kapitalny rębaka nr 3 oraz regenerację tarczy co w znacznym stopniu wpłynęło na poprawienie parametrów technologicznych otrzymywanych zrębków,

— zregenerowano 3 szt. koszulek walów ssących I prasy MP-1 i MP-2,

— zregenerowano 3 szt. koszulek wyżymaków. Pozwoliło to na przedłużenie ich czasokresu eksploatacji,

importowanych uchwytów do skrobaków, poprzez rozwiązanie tematu i uruchomienie wykonawstwa we własnym zakresie,

— opracowano projekt i wykonano koła do przekładni pomp NASH, uniezależniając się od dostaw importu,

— przekonstruowano łożyskowania w niektórych przekładniach, eliminując łożyska z importu i zastępując je krajowymi. Aktualnie w trakcie rozpracowywania jest zmiana ułożyskowań wałków filcowych maszyn papierniczych, której celem jest wyeliminowanie łożysk z importu typu „Timken" i przejście na łożyska produkcji krajowej,

— rozwiązano problem uszczelniania głowic porowych poprzez wprowadzenie uszczelek produkcji krajowej uniezależniając się tym samym od sprowadzania z importu. Ten kierunek działalności Wydziału będziemy nadal rozwijać, gdyż leży on zarówno w interesie zakładu jak i gospodarki narodowej.

Pomimo bezsprzecznych osiągnięć jakimi możemy się poszczycić występują w naszej działalności również i niedociągnięcia. Leżą one zarówno w strefie technicznej (wadliwe materiały, części zamienne itp.) jak i w strefie ludzkiej, związane z jakością i solidnością wykonywanych prac. Każda „sfuszerowana" robota mści się poprzez ponowne jej wykonywanie, co związane jest z dodatkowymi nakładami sił i środków potrzebnych w innym miejscu. Nowo opracowany system premiowania pracowników naszego Wydziału powinien w znacznej mierze przyczynić się do eliminowania złej roboty, gdyż sprawy jakości wykonywanych remontów są w nim mocno postawione. Innym niedociągnięciem jest niekiedy brak rzetelnej i terminowej informacji, szczególnie jeśli prace związane są z zaangażowaniem kilku służb. Przyczynia się to głównie do wydłużenia czasu postoju maszyn i urządzeń. Wiele do życzenia przedstawia utrzymanie czystości należytej i porządku w miejscach prowadzonych prac remontowych, pozostawiona przypadkowo śruba, niezabezpieczony otwór w posadzce czy też zostawione stare elementy zdemontowanych urządzeń mogą się stać przyczyną uszkodzeń innych pracujących maszyn i urządzeń. Działalność nasza w tym kierunku musi zmierzać do wyrobienia nawyku u pracowników, żeby bezwłocznie po ukończeniu prac remontowych przywrócić porządek na danym stanowisku pracy.

W codziennej swej działalności dążymy i będziemy nadal konsekwentnie dążyć do eliminowania powyższych niedociągnięć.

Przedstawione powyżej problemy nie wyczerpują w całości spraw związanych z prowadzeniem działalności naszego Wydziału. Stanowią najwyżej naświetlenie problemu z jakimi styka się nasza służba w codziennej działalności.

Na zakończenie tow. Rataj zgłosił wnioski, które jego zdaniem służyć będą polepszeniu pracy służb remontowych.

— W dalszym ciągu rozwijać wykonawstwo części zamiennych eliminując import szczególnie z krajów kapitalistycznych.

— Eliminować wszelkimi możliwymi sposobami złą jakość prowadzonych prac.

— Wprowadzić w szerszym zakresie system remontów planowo-zapobiegawczych i zapewnić rytmiczniejszy spływ materiałów i części, które to w znacznym stopniu utrudnia jego stosowanie.

— Usprawnić proces prowadzenia prac remontowych poprzez lepszą koordynację prac przy współudziale innych służb.

— Ponadto kwalifikacje załogi Wydziału poprzez uczestnictwo w różnego rodzaju kursach oraz uczęszczanie do szkół średnich wieczorowych, gdyż tylko wysoko kwalifikowana załoga gwarantuje wysoki poziom wykonywanych prac".

O sprawach i problemach produkcji mówił w swoim wystąpieniu tow. Maciej Kwiatkowski — delegat POP Papiernia. Omawiając ogólnie znane trudności jakie nurtują przedsiębiorstwa produkcyjne w kraju nawiązał do sytuacji produkcyjnej naszego zakładu uwypuklając niedociągnięcia jakie jeszcze tu i ówdzie dają się zaobserwować. Zanim mówcy — „Analiza wykorzystywania czasu pracy, maszyn i urządzeń wskazuje na występowanie znacznego przekroczenia godzin postojowych. Wynikają dość często z braku właściwego współdziałania służb i wydziałów przedsiębiorstwa, niskiej jakości wykonywanych remontów, niewłaściwej organizacji działań w sytuacji zakłóceń produkcyjno-technologicznych. Wiele nieprawidłowości występuje w zakresie przestrzegania ustalonych zasad obsługi i eksploatacji urządzeń produkcyjnych. Trudne warunki realizacji ilościowych zadań produkcyjnych nie mogą przesłaniać

również zasad efektywnego gospodarowania surowcami i materiałami, co jest szczególnie istotne w ekonomice naszego przedsiębiorstwa.

Zużywamy surowce krajowe jak i pochodzące z importu o łącznej wartości w skali roku blisko 1 mld zł. Udział surowców i materiałów w koszcie wytwarzania produkcji wynosi blisko 60 procent. Gospodarowanie tymi zasobami nie jest w pełni prawidłowe, a do mankamentów należy zaliczyć:

- przekraczanie jednostkowych norm zużycia materiałów bezpośrednich,
- zawyżanie bezpowrotnych strat surowcowych,
- beztroskie często podejście do surowców i materiałów na składowiskach, które ulegają zniszczeniu tracąc swą pierwotną wartość użytkową. Ograniczenie możliwości pozyskania surowców nakazuje oszczędne ich użytkowanie, co dotyczy wszystkich faz procesów produkcyjnych. Na tle przedstawionej w sposób syntetyczny oceny, rysują się następujące wnioski,
- trudniejsze i bardziej złożone warunki realizacji zadań produkcyjnych wymagają wyzwolenia rezerw tkwiących w inicjatywach kolektywów robotniczych, poprawie organizacji pracy i współdziałania służb przedsiębiorstwa,
- należy zwiększyć troskę o powierzony majątek produkcyjny przestrzegając ustalonych zasad obsługi i eksploatacji urządzeń,
- wydatna poprawa powinna nastąpić w zakresie wykorzystania czasu pracy maszyn i urządzeń poprzez zabezpieczenie ich sprawności technicznej oraz zmniejszenia postojów z przyczyn niedomagań organizacyjnych,
- powyższe problemy efektywności gospodarowania powinny otrzymać szczególną rangę i objąć każde stanowisko pracy,
- poważne rezerwy tkwią jeszcze w gospodarce surowcowo - materiałowej naszego przedsiębiorstwa. Niezbędne jest podjęcie działań dla racjonalizacji wykorzystania surowców i materiałów, wyeliminowanie przejawów marnotrawstwa,
- należy zabezpieczyć przestrzegania dyscypliny technologicznej w celu podniesienia jakości wyrobów, zmniejszenia jednostkowych norm zużycia, obniżenia kosztów produkcji,
- szczególne znaczenie dla realizacji zużycia surowców i materiałów ma aktualizacja norm zużycia i kontrola ich przestrzegania,
- należy też zwiększyć bezinwestycyjne i nisko kapitałochłonne drogi postępu technicznego, usprawnień technologicznych i organizacyjnych. Ważnym zadaniem administracyjnym zakładu w tym zakresie jest rozwijanie i pobudzenie ruchu wynalazczego i racjonalizatorskiego".

Na zakończenie tow. Maciej Kwiatkowski powiedział: „Jednym słowem trzeba się jeszcze dobrze rozejrzeć na własnym podwórku co jeszcze jesteśmy w stanie wykonać własnymi wewnątrzzakładowymi działaniami nie oglądając się na zewnętrzne trudności obiektywne występujące w kraju, a na pewno nasze osiągnięcia będą znacznie lepsze".

Naszym zdaniem

Pod tym tytułem zamieszczać będziemy omówienie interesujących artykułów w „Przeglądzie Papierniczym" i prasie fachowej. Chcemy tym samym przybliżyć naszym czytelnikom problematykę naszej branży.

W lipcu br. odbyło się w Łodzi z inicjatywy „Przeglądu Papierniczego" spotkanie przedstawicieli redakcji „Przeglądu" i ZZP-Łódź z redaktorami gazet zakładowych w przemyśle papierniczym. Przedyskutowano możliwości formy i zakres współpracy wszystkich redakcji, wydawców prasy i publikacji o charakterze branżowym.

Redakcje gazet zakładowych, których działalność publikacyjna zdobyły sobie nie tylko dużą popularność wśród własnych czytelników, lecz również poparcie i pomoc kierownictw poszczególnych przedsiębiorstw i władz terenowych uzyskały zasłużoną i wysoką ocenę oraz uznanie kierownictwa branży papierniczej i resortu MLiPD. W podsumowaniu stwierdzono, że utrzymanie, rozwijanie i doskonalenie bezpośrednich roboczych kontaktów między poszczególnymi redakcjami w Łodzi oraz w przedsiębiorstwach produkcyjnych jest jak najbardziej celowe, wskazane i pożyteczne dla osiągnięcia coraz lepszych wyników ich działalności. W wyniku wymiany zadań i wzajemnych informacji postanowiono że: — redakcje gazet zakładowych zobowiązuje się dostarczyć „Przeglądowi" informacji n.t. wszelkich interesujących i istotnych nowości technicznych oraz, wiadomości kronikarskie z życia swoich przedsiębiorstw.

W gazetach zakładowych będą regularnie publikowane krótkie omówienia poszczególnych numerów „Przeglądu" ze szczególnym uwzględnieniem jego pozycji, które mogą szczególnie zainteresować Czytelników, a szczególnie miejscowy aktyw techniczno-inżynieryjny i ekonomiczny:

— redakcje gazet będą gromadzić i przekazywać do Łodzi opinie czytelników oceniając tematykę i sposób redagowania artykułów w „Przeglądzie", ogólny poziom tego jedynego czasopisma fachowego w naszym przemyśle itd. konstruktywne uwagi, — redakcja „Przeglądu" zobowiązała się przekazywać gazetom zakładowym krótkie artykuły o treści technicznej na zamówienie tematy.

Następne spotkanie w gronie redaktorów odbędzie się w I kwartale przyszłego roku w Świeciu. Przyjmując to wytyczne redakcja „Celulozy" postanowiła redagować w naszej gazecie zakładowej, przy współpracy z Pionem Postępu Technicznego i Rozwoju, stałą rubrykę pt. „Naszym zdaniem", w której będą sygnalizowane w formie krótkich omówień ciekawsze pozycje z poszczególnych numerów „Przeglądu" oraz z innych czasopism technicznych i ekonomicznych. Naszym zdaniem mogą one zainteresować naszych czytelników.... Mamy nadzieję, że będzie to ułatwieniem w wyborze i korzystaniu z bardzo bogatej tematyki zawartej w czasopismach fachowych, będzie to także przyczynkiem do podnoszenia kwalifikacji zawodowych.

Dziś chcemy jedynie zwrócić waszą uwagę na następujące (naszym zdaniem interesujące) pozycje w numerze i tegorocznego „Przeglądu". Na str. 1—10 znajdą czytelnicy obszerny reportaż z Międzynarodowego Sympozjum organizacji EUCEPA.

Sympozjum odbyło się w Warszawie 5-8 września 1978 r. na temat „Chemia w papiernictwie". Reportaż zawiera krótkie streszczenie wygłoszonych referatów, których tematyka, mimo odległej daty sympozjum jest zawsze aktualna. Na uwagę zasługują niemal wszystkie referaty, szczególnie technologów. Pełne teksty referatów są dostępne w bibliotece Zakładowego Ośrodka INTE KZP lub w Dziale Postępu Technicznego.

Podobny reportażowy charakter mają sprawozdania z XIX Posiedzenia Grupy Roboczej RWPG do spraw Przemysłu Celulozowo-Papierniczego w Szczawnicy we wrześniu 1978 r. i konferencji naukowo-technicznej energetyków przemysłu papierniczego, które odbyło się w ubiegłym roku w Żywcu oraz VIII Międzynarodowej Konferencji Papierników w Horni Plana — CSRS.

Zainteresowanym i specjalizującym się w tym temacie polecamy dobrze opracowany i obszerny artykuł znawcy zagadnień komputeryzacji mgr inż. Z. Dudy, na temat sterowania komputerowego bieleniem masy celulozowej, a papiernikom artykuł ujmujący kompleksowo sprawę zagospodarowania, wykorzystania i przerobu makulatury w krajach RWPG. Interesującym jest również problemowy i dyskusyjny artykuł „Leśnictwo i przemysł celulozowo-papierniczy", zawierający analizę techniczno-ekonomiczną zagadnień powstających na styku leśnictwa jako producenta drewna z przemysłem celulozowo - papierniczym, jako głównym odbiorcą tego surowca, jak również wnioski wynikające z tej analizy.

W dziale „Nowości techniczne ze świata" zwraca uwagę doniesienie o rozbudowie przemysłu celulozowego naszego sąsiada zza Odry pt. „Celulozownia Rosenthal w NRD", którą zbudowano i uruchomiono przy pomocy krajów RWPG, w tym również polskich robotników i specjalistów m. in. z Kwidzyna i Świecia, gdzie oprócz tego szkoliło się ok. 40 pracowników z Rosenthal w latach 1973—1977.

R. PIOTROWSKI
Dz. Post. Techn.

MUZEUM TWIERDZY KOSTRZYN

Dezaprobata części opinii publicznej towarzysząca intensywnej technizacji życia oraz wprowadzaniu i rozpowszechnianiu technik komputerowych jest zjawiskiem typowym i jednym z objawów reakcji na zdobycze techniki zbyt szybko i radykalnie rewolucjonizujące nie tylko technikę, technologię i produkcję lecz również nasze życie codzienne. Mówiąc inaczej jest to kompleks oporów psychicznych oraz innych przeciwności o charakterze społecznym i socjologicznym.

Są to zjawiska charakterystyczne dla danego określonego etapu, który przechodzą wszystkie rozwinięte społeczeństwa przemysłowe. Barierę psychologiczną w stosunku do komputerów muszą skutecznie przezwyciężać wszystkie społeczeństwa rozwinięte na wyższym etapie rozwoju techniki i technologii produkcji jeśli pragną się dalej rozwijać w kierunku społeczeństw tzw. postindustrialnych. Tego rodzaju „progi i bariery" muszą pokonać również kierownictwa i pracownicy wielu zakładów przemysłowych.

Są to jednak z całą pewnością objawy i postawy o wiele mniej niebezpieczne i nie tak zgubne w

Komputeryzacja kierunkiem postępu technicznego w papiernictwie (II)

skutkach jak przysłowiowy „hurra optymizm" dla wszystkiego co nowe w technice, a w tym również komputerów.

Wspomnianym na wstępie negatywnym opiniom i postawom towarzyszyć może zjawisko wręcz odwrotne, tzn. powszechne przekonanie o wszechmocy komputerów. Jeszcze do niedawna w krajach zachodnich dość powszechne były bowiem poglądy, że nauka i technika są skutecznym panaceum na wszystkie negatywne zjawiska ekonomiczne i choroby społeczne, które w istocie rzeczy mają podłoże polityczne, a więc nie mogą podlegać matematycznemu modelowaniu i wyłącznie technologicznym rozwiązaniom.

Do tej grupy problemów należy również większość innych, trudnych do rozwiązania zjawisk o charakterze socjologicznym. Należałoby raczej postawić pytanie, w jakim stopniu obecnie w przyszłości maszyny (a komputer jest też maszyną tyle, że „inteligentną") mogą i powinny zastąpić człowieka w zrutynizowanej, monotonnej i nużącej psychicznie pracy umysłowej lub fizycznej. Pytanie to intryguje wielu ludzi uważnie obserwujących żywiołowy wprost rozwój informatyki i technik cyfrowych w teorii i praktyce.

Niektórzy z nich w swoich daleko idących w przyszłości rozważaniach stwarzają ponure obrazy świata zdominowanego przez automaty i komputery, czy też dyktatorsko rządzonego przez bezdusznych i prymitywnych technokratów. Taki model odhumanizowanego społeczeństwa w którym o wszystkim decydują naukowcy i menadżerowie przemysłu „sprzężeni" z centrami superkomputerów, a przeciętni ludzie są zbędnym i kłopotliwym elementem, ten model nie jest chyba zbyt atrakcyjny jako alternatywa czekającej nas przyszłości.

Według prognoz zawartych w literaturze bardziej lub mniej fantastyczno-naukowej przyszłe społeczeństwa postindustrialne w rezultacie totalnej superkomputeryzacji i superautomatyzacji będzie cechować:

- dominująca rola komputerów w stosunku społeczeństwo — rząd i w procesach podejmowania decyzji,
- determinujące oddziaływanie komputerów na systemy ewaluacji i postawy ludzi drogą przewartościowania kryteriów samooceny człowieka,
- zmniejszenie kierującej i ekonomicznej roli pracy w życiu człowieka w kontekście skutków obecnego bezrobocia w rozwiniętych społeczeństwach przemysłowych,
- odsunąć ludzi od wykonywania niektórych funkcji społecznych i ekonomicznych, a przejęcie ich przez komputery i maszyny,
- zmniejszenie stopnia dowolności wyboru i marginesu wolności osobistej, dopuszczalnych w optymalnie sterowanym społeczeństwie.

Nawet traktując te prognozy jako futurologiczne wizjonerstwo trochę pseudonaukowe, zgodzić się musimy ze stwierdzeniem, że szybkość rozwoju informatyki i upowszechnienia techniki cyfrowej oraz ich oddziaływanie na nasze życie — odczuwalne już obecnie, będą w przyszłości coraz większe.

Kierunków i granic tego rozwoju nie jesteśmy w stanie określić dokładnie, a jedynie z przesłanek wysuwamy mniej lub bardziej prawdopodobne prognozy i hipotezy. Powszechnie wiadomo, że technologie będące podstawą dla przemysłu komputerowego należą do najbardziej prężnych i przyszłościowych, a producenci półprzewodników potrafią już wytwarzać elementy elektroniczne o prawie niewyobrażalnej skali inteligencji i miniaturyzacji. Efektem tego jest permanentna miniaturyzacja i zwiększenie mocy komputerów bez większych różnic w ich cenie rynkowej, a to z kolei stwarza konkretne szanse i perspektywy ich coraz powszechniejszego stosowania nie tylko w technice i produkcji przemysłowej.

Bez większego ryzyka można przewidywać, że systemy mini i makrokomputerowe zdominują biura i urzędy, łączność i transport już w najbliższej, choć trudnej do bliższego określenia przyszłości.

Oprac. **R. PIOTROWSKI**

Program partii – programem narodu

Miejska Konferencja Sprawozdawczo — Wyborcza Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej w Kostrzynie

W dniu 29 listopada br. obrady Konferencji Sprawozdawczo-Wyb. PZPR instancji miejskiej zakończyły pracowity okres kampanii w Podstawowych Organizacjach Partyjnych na terenie Kostrzyna. Uroczysty charakter konferencji połączony jest jednocześnie z twórczą naradą kostrzyńskiego aktywu partyjnego nad problemami miasta, oceną doroku, konstruktywnymi wnioskami i postulatami na najbliższą przyszłość.

Wśród delegatów reprezentujących wszystkie POP działaczy gospodarczych z terenu miasta byli zaproszeni goście: członek egzekutywy KW PZPR w Gorzowie — **Lech Kosiorowski,** członek egzekutywy KW PZPR w Gorzowie, pracownik KZP **Bolesław Florczak,** z-ca przewodniczącego Woj. Komisji Planowania Gospodarczego UW w Gorzowie — **Piotr Ślepowroński** oraz st. inspektor Wydz. Pracy Ideowo - Wychowawczej KW PZPR w Gorzowie — **Zenon Spirydowicz.**

Przed rozpoczęciem właściwych obrad konferencji członek egzekutywy KW PZPR w Gorzowie Lech Kosiorowski wraz z I sekretarzem KM PZPR w Kostrzynie dokonuje wręczenia 21 legitymacji kandydackich nowo wstępującym do partii pracownikom kostrzyńskich zakładów pracy i instytucji. W imieniu nowo wstępujących za wręczenie legitymacji dziękuje **Lucyna Marciniak.**

Wprowadzenia do dyskusji dokonuje I sekretarz KM PZPR w Kostrzynie **Józef Żarski.** Wystąpienie I sekretarza KM PZPR stanowi uzupełnienie materiałów sprawozdawczych ustępującej egzekutywy Komitetu Miejskiego, omawia obszernie całość życia politycznego, społecznego i gospodarczego miasta w ubiegłej kadencji.

Kompleksowej oceny wyników partyjnych kontroli dokonał **Stanisław Przywara** — przewodniczący Miejskiej Komisji Rewizyjnej. W przedłożonym sprawozdaniu zawarte zostały również wnioski jakie należy uwzględnić w dalszej działalności.

W dyskusji głos zabrali tow. **Ireneusz Bukowski** — I sekretarz KZ PZPR w Kostrzyńskich Zakładach Papierniczych, **Stefan Sawicki** — przewodniczący Terenowego Zespołu Związków Zawodowych w Kostrzynie, przewodniczący RZ w Kostrzyńskich Zakładach Papierniczych, **Krystyna Kubecka** — pielęgniarka Szpitala w Kostrzynie, **Michał Hajdasz** — przewodniczący MK FJN w Kostrzynie, **Henryk Janik** — dyrektor PGKiM, **Mirosława Pezowicz** — nauczycielka Szkoły Podstawowej Nr 2, **Zbigniew Zawadzki** — I sekretarz POP na Węźle PKP, **Aleksandra Jaskólska** — sprzedawca w RSZiZB, **Józef Szober** — inspektor Oświaty i Wychowania w Kostrzynie, **Ryszard Paprocki** — v-ce przewodniczący ZZ ZSMP w KZP oraz **Zbigniew Cedro** — naczelnik miasta.

W swoich wystąpieniach dyskutanci poruszali problemy nurtujące środowiska które reprezentują. Mówiono o osiągnięciach, a jednocześnie wskazywano na występujące trudności i niedociągnięcia. Wnioski z dyskusji wskazywały na konieczność podejmowania dalszych działań na rzecz rozwoju miasta i ułatwiania warunków pracy i życia jego mieszkańców.

Podsumowania dyskusji dokonał członek egzekutywy KW PZPR w Gorzowie Wlkp. — Lech Kosiorowski. W swoim wystąpieniu mówca wyraził uznanie dla kostrzyńskiej konferencji i występującym delegatom za dyskusję, przepojoną troską o wykonanie zadań gospodarczych bieżącego roku i właściwe ujmowanie spraw miasta.

W dalszej części wystąpienia towarzysz Kosiorowski omówił aktualną sytuację społeczno-gospodarczą kraju i regionu wskazując na występujące trudności i problemy związane z ich przezwyciężaniem. Wiele jest do zrobienia w takich sprawach jak dyscyplina i jakość pracy walka z marnotrawstwem mienia społecznego, chuligaństwo, przestępczość wśród nieletnich.

Więcej należy w codziennym działaniu poświęcić miejsca problemom patriotycznego wychowania młodego pokolenia i problemom rodziny.

Konferencja Sprawozdawczo-Wyborcza dokonała wyboru nowych władz partyjnych.

W skład egzekutywy KM PZPR w Kostrzynie weszli: **Józef Żarski** — I sekretarz KM PZPR, **Jerzy Wanat** — sekretarz d/s organizacyjnych, **Mirosław Pezowicz** — sekretarz d/s propagandy, **Rajmund Gruszka** — sekretarz d/s ekonomicznych. Członkowie egzekutywy: **Ireneusz Bukowski, Zbigniew Cedro, Włodzimierz Kryński, Ireneusz Lubczyński, Krystyna Piotrowska, Stanisław Suski, Zbigniew Zawadzki.** Członkami Komitetu Miejskiego wybrani zostali: **Maria Bierbasz, Franciszek Drohomirecki, Józef Grzęda, Ryszard Jaworski, Mieczysław Kowalewski, Krystyna Kubacka, Marian Kubacki, Józef Michalik, Jan Mierzejewski, Paweł Młynarczak, Danuta Molczyk, Janina Rachwalska, Kazimierz Rapacz, Zbigniew Rolnicki, Tadeusz Romański, Stanisław Szechnicki, Józef Waliszek, Nikodem Zieliński, Aleksander Zwoliński.**

Zastępcami członków KM wybrani zostali: **Stanisław Bielak, Jerzy Gałka, Bogdan Jędrzejewski, Zenon Maciejewski, Jerzy Makarow, Zofia Maroń, Ewa Niewinowska, Cyryl Śladak, Joanna Siergiej, Józef Szober, Stanisław Ziomek.**

Członkami Komisji Rewizyjnej wybrani zostali: **Helena Bechcińska, Irena Cedro, Jan Czerski, Aleksander Chyliński, Stanisław Czerniak, Jan Dybka, Ryszard Gwizdek, Michał Paszkowski, Mikołaj Plewa, Stanisław Przywara, Alina Więcko.**

Konferencja wybrała 8 delegatów na Wojewódzką Konferencję Sprawozdawczo-Wyborczą; zostali nimi: **Franciszek Drohomirecki, Lech Kosiorowski, Paweł Młynarczak, Danuta Molczyk, Roman Rachwalski, Stanisław Szechnicki, Józef Żarski.**

Po podjęciu uchwały Konferencja Sprawozdawczo-Wyborcza zakończyła obrady.

Prezydium konferencji

Wręczenie legitymacji kandydackich nowo wstępującym do partii.

Głosują delegaci

Uchwała

KONFERENCJI SPRAWOZDAWCZO-WYBORCZEJ MIEJSKIEJ ORGANIZACJI PARTYJNEJ W KOSTRZYNIE Z DNIA 29. 11. 1979 R.

Przyjmując za podstawę sprawozdanie przedstawione delegatom przez ustępujące władze partyjne, referat wprowadzający do dyskusji, dyskusję oraz przedłożone wyniki realizacji podstawowych dokumentów partyjnych, Konferencja stwierdza, że realizowane w dotychczasowej pracy kierunki partyjnego działania instancji miejskiej oraz jej organizacji partyjnych były słuszne i dobrze służyły rozwojowi społeczno-gospodarczemu naszego środowiska.

Zasadniczym celem polityki partii było i będzie kontynuowanie strategii wytyczonej na VI i VII Zjeździe partii i przyjętej na VIII Zjeździe. Polityka ta wyrażała się w dalszej systematycznej poprawie materialnego, społecznego i kulturalnego poziomu życia rozwiniętego społeczeństwa socjalistycznego. Do pełnego wykonania nakreślonych zadań społeczno-gospodarczych i ideowo-politycznych niezbędne jest dalsze umacnianie kierowniczej roli partii we wszystkich środowiskach, skuteczne wypełnianie jej inspiratorsko-kontrolnej funkcji, podnoszenie indywidualnej dyscypliny i odpowiedzialności wszystkich członków i kandydatów partii za prawidłowe wcielenie w życie uchwał i polityki partii.

Biorąc powyższe pod uwagę Konferencja formułuje następujące kierunki działalności partyjnej, które pozwolą na osiągnięcie zamierzonych celów:

- **dalszego rozwoju i umacniania trzonu robotniczego miejskiej organizacji partyjnej ze zwróceniem uwagi na przyjęcia w poczet kandydatów ze środowisk: klasy przemysłowej, pracowników handlu i usług, oświaty i wychowania, służby zdrowia, aktywu młodzieżowego i kobiecego,**

W przyjęciach kierować się należy kryterium jakościowym. W związku z powyższym Konferencja zobowiązuje do:

- **Egzekutywa KM PZPR na swych posiedzeniach (raz na kwart.) dokonywać będzie oceny realizacji zadań w zakresie dalszego umacniania kierowniczej roli partii, jej rozwoju i odpowiedniego rozmieszczenia jej sił i podejmować będzie określone działania w tym zakresie,**
- **Egzekutywa KM odbywać będzie w zależności od potrzeb spotkania z aktywem organizacji młodzieżowych i kobiecych, aby precyzować zadania na rzecz zwiększenia udziału młodych robotników i kobiet w przyjęciach w szeregi kandydatów PZPR,**
- **organizacje partyjne kontynuować będą zasady przydzielania członkowemu aktywowi konkretnych zadań w zakresie rozwoju i umocnienia partii.**

Szkolenie partyjne odgrywa wiodącą rolę w całokształcie pracy ideowo-wychowawczej, wpływa na podniesienie świadomości i kształtowania światopoglądu członków i kandydatów PZPR.

Konferencja zobowiązuje Egzekutywę KM do:

- **zwiększenia nadzoru nad przebiegiem szkolenia partyjnego w różnych jego formach,**
- **systematycznego odbywania spotkań z lektorami i agitatorami celem ukierunkowywania ich działalności,**
- **systematycznego powiększania i polepszania bazy szkoleniowej.**

Podstawowym zadaniem działalności instancji i organizacji partyjnych, administracji jest prawidłowe realizowanie zadań w różnych działach naszej gospodarki, dotyczy to przemysłu, transportu, handlu i usług, gospodarki komunalnej.

Wobec powyższego Konferencja zobowiązuje Egzekutywę KM, naczelnika miasta, organizacje partyjne do:

- **dokonywania oceny (raz na kwartał) realizacji zadań gospodarczych w przemyśle, handlu i usługach, transporcie, budownictwie oraz kształtowania się podstawowych relacji ekonomicznych,**
- **przeprowadzania rozmów z aktywem zakładów pracy nie wywiązujących się z realizacji przyjętych zadań gospodarczych,**
- **dokonywania przez KZ i POP bieżącej oceny realizacji programów przyjętych na posiedzeniach KSR oraz podjęcia działań zmierzających do pełnego i rytmicznego wykonania zadań planowych,**
- **ocenianie szczegółowego przez Egzekutywę KM (raz w roku) pracy handlu i usług oraz podjęcia niezbędnych działań wynikających z tej oceny,**
- **systematycznego zainteresowania przez naczelnika miasta sprawami realizacji budownictwa mieszkaniowego zarówno spółdzielczego jak i indywidualnego oraz budownictwa towarzyszącego.**

System oświaty i wychowania, którego głównym ogniwem jest szkoła, stanowi w okresie budowy rozwiniętego społeczeństwa socjalistycznego jeden z podstawowych czynników rozwoju.

Konferencja zobowiązuje Egzekutywę i naczelnika miasta do:

- **tworzenia nieodzownych warunków do realizacji zapoczątkowanej reformy oświaty w naszym kraju,**
- **oceniania raz w roku na posiedzeniach Egzekutywy wyników nauczania i wychowania i podjęcia niezbędnych przedsięwzięć wynikających z oceny,**
- **kontynuowania pomocy szkołom przez zakłady pracy, wojsko w kształtowaniu jednolitego frontu wychowawczego.**

Decydujący wpływ na rozwój świadomości socjalistycznej ma także działalność kulturalna.

Konferencja zobowiązuje do:

- **Egzekutywa KM raz w roku oceni pracę kulturalną na terenie miasta,**
- **POP w zakładach pracy i instytucjach oceniać będą raz w roku pracę kulturalno-oświatową, rekreacyjną w swoich środowiskach.**

Zadaniem wszystkich ogniw partii winno być inspirowanie i wspieranie rozwoju społecznej aktywności w dziedzinie kultury, sportu i turystyki.

Konferencja zaleca przyjąć sprawozdanie KM PZPR oraz referat I sekretarza KM. Stanowić one winny łącznie z uchwałą integralną całość i wyznaczać kierunki partyjnego działania na okres kadencji.

MUZEUM TWIERDZY KOSTRZYN

Zakończenie obchodów Dni Filmu Radzieckiego w Kostrzynie

Obchody Dni Filmu Radzieckiego dobiegły w naszym mieście końca. Przez dwa tygodnie mieszkańcy Kostrzyna w dwóch kinach „Oka" i „Warta" mieli okazję bliżej zapoznać się z osiągnięciami kinematografii radzieckiej. W szerokim wachlarzu repertuarowym były interesujące filmy dla dzieci i młodzieży, a także dla dorosłych. Były to filmy o różnorodnej tematyce i filmy powstałe w przeciągu 60 lat istnienia kinematografii radzieckiej. Ta rocznica była również okazją do poznania osiągnięć filmu radzieckiego, jego pierwszych klasycznych obecnie już pozycji do współczesnych obrazów filmowych. Nie bez znaczenia jest tu fakt, że na wszystkich seansach był komplet widzów, a niektóre filmy, szczególnie dla dzieci były powtarzane. Potwierdziła się więc znana opinia o zainteresowaniu tymi filmami. Składa się na to ciekawa tematyka, a także ciekawy sposób realizacji tych filmów.

Tegoroczne Dni Filmu Radzieckiego miały u nas szczególną oprawę. Wszystkie szkoły pod kierunkiem nauczycieli języka rosyjskiego postarały się o rozpropagowanie filmów radzieckich. Temu celowi służyły albumy, gazetki, konkursy plastyczne na plakat o filmie radzieckim.

Szkolne koła TPP-R organizowały wieczornice, spotkania przy samowarze, na których dyskutowano na temat [illegible]rzanych filmów. Poprzez konkursy mło[illegible] poznała sylwetki reżyserów, aktorów, twórców filmu radzieckiego.

Te wszystkie działania szkół oceniane były przez komisję, która brała pod uwagę pomysłowość, ciekawe formy działań podejmowanych na rzecz propagowania na terenie szkoły filmu radzieckiego. Z tej oceny zwycięsko wyszła Szkoła Podstawowa nr 2. Lecz o tym, która ze szkół otrzyma Puchar Przechodni Przewodniczącego Zarządu Miejskiego TPP-R za aktywny udział w obchodach Dni Filmu Radzieckiego, decydowała ostatnia runda, turniej wiedzy o filmie radzieckim.

22 listopada w kinie „Warta" odbywały się turniejowe zmagania. Cztery drużyny ze Szkoły Podstawowej nr 1, 2, 3 i Zespół Szkół, liczące po trzech uczestników, stanęły do decydującej rozgrywki. Pytania konkursowe obejmowały tematykę obejrzanych przez młodzież filmów, wiadomości z historii filmu radzieckiego, konkurs na najlepszą recenzję. W turnieju wiedzy Szkoła Podstawowa nr 2 potwierdziła swoje możliwości. Jury po podliczeniu wszystkich punktów, zarówno zdobytych na turnieju jak i za działania w szkole, wydało werdykt.

Zwycięzką okazała się Szkoła Podstawowa nr 2, kolejno drugie miejsce zajęła Szkoła Podstawowa nr 3, Szkoła Podstawowa nr 1, czwarte miejsce Zespół Szkół. Puchar Przechodni Przewodniczącego ZM TPP-R otrzymała Szkoła Podstawowa nr 2. Na ręce Marii Kodzis puchar wręczył członek prezydium ZM TPP-R i dyrektor MMDK. Nagrody książkowe otrzymali uczestnicy turnieju wiedzy o filmie radzieckim, dodatkową nagrodę za najlepszą recenzję otrzymała uczennica Szkoły Podstawowej nr 1 Katarzyna Mysona.

Wiele wkładu organizatorskiego w obchody Dni Filmu Radzieckiego w naszym mieście wnieśli pracownicy Miejskiego Między zakładowego Domu Kultury i kierownictwo kina „Warta".

W swoim wystąpieniu zamykającym obchody Dni Filmu Radzieckiego dyr. MMDK Andrzej Dański wysoko ocenił udział załóg kostrzyńskich zakładów pracy i młodzieży. Tegoroczne Dni były szeroko rozpropagowane, było to także przyczynkiem do udziału szerokiej rzeszy mieszkańców Kostrzyna w Dniach Filmu Radzieckiego. Tegoroczne doświadczenia będą bardzo pomocne w latach następnych będą obfitowały w wiele ciekawych filmów i towarzyszących im imprez.

Sprawy znane i nieznane w obszarach nauki i techniki (V)

Wszystko co odkryje lub stworzy nauka może służyć człowiekowi, ale też prawie zawsze znajduje zainteresowanie przeciwko niemu. Podobnie ma się sprawa z laserami. Były już projekty utworzenia baterii laserowych na orbicie okołoziemskiej służących do niszczenia celów nieprzyjacielskich na Ziemi lub w przestrzeni powietrznej. Wielkie mocarstwa zrezygnowały z podjęcia takiego ryzyka i podpisały układ o nie wykorzystywaniu przestrzeni kosmicznej do celów wojennych.

Ale laser może być stosowany z powierzchni ziemi lub z pokładu okrętu albo samolotu i niesie wtedy z sobą tzw. śmierć fotonową (FOTON - kwant czyli porcja energii świetlnej). Dotychczas chcąc zniszczyć np. rakietę przeciwnika należało ją przedtem wykryć, obliczyć za pomocą komputerów tor jej lotu i wysłać antyrakietę. „Promienie śmierci" (energia emitowana z lasera) przejdą każdą drogę w ułamku sekundy i również szybko zniszczą cel. Niosą ze sobą temperaturę, która nie tylko nagrzewa napotkane ciało, ale może spowodować w nim powstanie fali sprężystej zdolnej do rozsadzania bardzo dużych korpusów.

Na koniec z tym. Jeśli u celu wyślemy wiązki nastąpi rozładowanie energii, jaką ta wiązka z sobą niesie, to nastąpi ogromny wybuch ognistej plazmy, kuli zjonizowanych atomów gazów i par, która rozszerza się z prędkością 10—30 km na godzinę, powodując potężny huk i świecenie. Efekt taki może zajść również w wodzie i stąd nawet okręty podwodne nie są bezpieczne.

Efekt taki przewidział teoretycznie Armeńczyk Gurgen Askarin, a zdjęcia laboratoryjne potwierdzają wyobrażenia, o których wyżej mowa. Askarin wykrył zjawisko autokolimacji (wiązka kolimacyjna to wiązka równoległa) wiązki światła o dużej mocy. Odkrycie to ma duże znaczenie dla praktyki, ponieważ pozwala uniknąć rozprasza nia energii, co było największym mankamentem przenoszenia energii w wiązce światła laserowego. Zmusza to bowiem do budowania laserów o dużej mocy, a co za tym idzie o gigantycznych rozmiarach (rura jednego z nich w USA ma długość 200 m).

Można mieć nadzieję, że dzięki zjawisku samoogniskowaniu rozwiąże się problem przekazywania skoncentrowanej energii na duże odległości. Dla przykładu: istnieją projekty zbudowania na orbicie okołoziemskiej elektrowni słonecznych, z których energię można przesłać na Ziemię w wiązce światła laserowego.

Wiązkę światła laserowego można wykorzystać także jako nośnik informacji o możliwościach dotychczas niespotykanych. W jednej wiązce można przesłać 10 tys. programów telewizyjnych naraz lub 10 mln. rozmów telefonicznych. Jest to możliwe dzięki temu, że częstotliwość fal jest kilkakrotnie wyższa od częstotliwości fal radiowych.

Nie są to wszystkie możliwości wiązki laserowej. Pozwala ona oglądać fotografię przestrzenną. Nazywamy ją holografią. Dzięki niej możemy zajrzeć w głąb obrazu. W zwykłej fotografii optycznej klisza rejestruje na swej płaszczyźnie fale odbite od fotografowanego obiektu. Każdy utracony fragment fotogramu jest niemożliwy do odtworzenia z pozostałej części obrazu. W holografii każdy fragment hologramu odtwarza ten sam przedmiot co cały hologram. Tracimy jedynie na ostrości: im mniejszy wycinek odtwarzamy, tym mniejsza ostrość (lecz pozostaje ta sama treść). Holografia jest jak gdyby zdjęciem płaszczyzny, na której dochodzi do interferencji fal odbitych od fotografowanego obiektu, oświetlonego wiązką światła laserowego. Tą samą wiązką odtwarzamy hologram i wychylając się w lewo lub w prawo, w górę lub w dół zobaczymy więcej. Zobaczymy to, czego nie widzimy oglądając zwykły obraz telewizyjny. Czy może jest zatem „niezwykły" obraz telewizyjny?

Obraz telewizyjny o właściwościach podobny do holografii nazywamy telewizją trójwymiarową, a patent na ten wynalazek wydano w 1970 roku. Jest to jeszcze sprawa przyszłości. Szeroko natomiast upowszechnia się trójwymiarowy film.

Ciekawostką jest, że koszt taśmy do zapisu filmu holograficznego okazał się 10-krotnie niższy od taśmy barwnej, a efekty wizualne nieporównanie lepsze. Pomijając sam fakt trójwymiarowości (stereoskopii) nowy film ma czyste, nie skażone żodnym pastelem barwy, które powstają tu na innej zasadzie.

Tak jak każdy film może na go dowolnie przyspieszać lub zatrzymać, co w zwykłym projektorze prowadzi do zniszczenia.

Popuścimy wodze fantazji. Dziś narzekamy na nie ciekawy pejzaż z naszego okna, zawieszamy obrazy lub fotogramy na ścianach.

W przyszłości będziemy mogli we własnym mieszkaniu oglądać naturalny kraj obraz wiejski, panoramę Cheopsa lub panoramę Nowego Jorku.

Rozwój telewizji trójwymiarowej pozwoli na bezpośrednie uczestnictwo w spektaklach teatralnych, meczy piłkarskich, a transmisję z sal koncertowych wzbogaci się kwadrofonicznym dźwiękiem.

Jakich jeszcze niespodzianek ze strony telefonii, radiofonii i telewizji użytkowej możemy się spodziewać nie wiemy ale żyjemy w dobie tak szybkiego postępu że chyba nic nas nie zdziwi, rzeczy niezwykłe przyzwyczajamy za normalne i korzystamy z nich na co dzień.

H.K.

Co o nas piszą?

„ITD" Tygodnik studencki z 7. X. 79 r. — publikuje listę fundatorów nagród dla uczestników „Maratonu Pokoju", na której znajdujemy m. in. Kostrzyńskie Zakłady Papiernicze w Kostrzynie.

„Express" poznański z 10. X. 79 r. — zamieszcza artykuł zatytułowany „W tym roku ruszą w Kwidzyniu największe w kraju zakłady Papiernicze". Spotykamy w nim wzmiankę o Kostrzyńskich Zakładach Papierniczych.

„Trybuna Odrzańska" z 16. X. 79 r. — informuje o zadaniach jakie stoją przed załogą ZMPP w Krapkowicach. W bieżącym kwartale musi ona wyprodukować bardzo ważne urządzenia dla KZP w Kostrzynie. Pierwsze podgrzewacze ługu są w tej chwili na ukończeniu i za kilka dni zostaną wysłane odbiorcy.

„Gazeta Lubuska" z 25. X. 1978 roku — przynosi artykuł p.t. „Nowe miasto Głogów", w którym wspomniano o Kostrzynie.

„Przyjaźń" z 28. X. 79 r. — poświęca zainteresowanie polskim specjalistom z Fabryki Maszyn Papierniczych w Cieplicach, którzy uczestniczą w budowie wspólnymi siłami Krajów RWPG kombinatu celulozowego Ust-Ilimsku. Artykuł zatytułowano „Nasza specjalność w RWPG. Maszyna na pięciu pociągach", a jest w nim także wzmianka o KZP.

„Za i przeciw" z 4. XI. 79 r. — przedstawia obszerny bilans i perspektywy przemysłu papierniczego w artykule Jerzego Ostrowskiego p.t. „Papierowe kłopoty". Czytamy w nim m. in. o Kostrzyńskich Zakładach Papierniczych, które zostały wybudowane i osiągnęły pełną zdolność produkcyjną w czasie stosunkowo krótkim w porównaniu z później budowanymi kombinatami papierniczymi w Świeciu i Kwidzynie.

„Gazeta Lubuska" z 6. XI. 1979 roku — zawiadamia, że wśród laureatów ogólnopolskiego konkursu „Twórczość plastyczna dzieci i młodzieży", największą ilość nagród otrzymali młodzi miłośnicy plastyki z Kostrzyna. W warszawskiej „Zachęcie" otwarta została z końcem października wystawa wyróżnionych prac plastycznych uczniów z całego kraju.

A.K.

Nowe książki w bibliotece ZOiTE

MOTYWACJA DZIAŁANIA W PRZEDSIĘBIORSTWIE PRZEMYSŁOWYM. Czynniki ekonomiczno-organizacyjne, to tytuł książki Włodzimierza Bednarczyka, która ukazała się w ramach cyklu „Biblioteka Nauki i Pracy". Wydawnictwo „Książka i Wiedza", 1979 rok, stron 220.

Autor przedstawia główne wyniki badań nad motywacją do wydajnej pracy w przedsiębiorstwie przemysłowym stwierdza, że czynniki motywacyjne są zmienne nie tylko w czasie, ale również zależne od warunków polityczno-społecznych, gospodarczych i organizacyjnych.

Zdobycze socjalne ludzi pracy w krajach socjalistycznych, postępowe ustawodawstwo pracy, ochrona i powszechna dostępność pracy sprawiają, że utracił swe znaczenie występujący w kapitaliźmie potężny czynnik, jakim jest obawa przed utratą pracy, przed bezrobociem. Przedsiębiorstwo socjalistyczne musi zatem kreować nowe moralne i materialne czynniki pobudzające do efektywnej pracy dla realizacji celów ogólnospołecznych i osobistych celów ludzi pracy.

Jakie są te czynniki motywacyjne, jak działają, jakie są działania socjalistycznego przedsiębiorstwa w dziedzinie kształtowania motywacji do efektywnej pracy — oto pytania, na które odpowiedź zawiera książka W. Bednarczyka.

Nakładem Państwowego Wydawnictwa Ekonomicznego, które w bieżącym roku obchodzi jubileusz 30-lecia działalności, ukazała się książka Lesława Swatera p.t. FINANSE W POLSCE GOSPODARCZEJ i SPOŁECZNEJ W PAŃSTWIE, str. 339

Jest ona poświęcona charakterystyce instrumentów finansowych, wykorzystywanych w gospodarczej i społecznej polityce państwa. Autor analizuje postawy konstrukcji i funkcjonowania poszczególnych instrumentów oraz zakres ich oddziaływania na szeroko rozumiane procesy reprodukcji społecznej.

Prawnik odpowiada

Na temat zasad sporządzania opinii o pracy. Obowiązek sporządzenia i wydania opinii o pracy pracownikowi powstaje z chwilą, gdy pracownik zwróci się do zakładu pracy z wnioskiem o wydanie mu tego dokumentu w związku z wypowiedzeniem, rozwiązaniem lub wygaśnięciem stosunku pracy" (art. 96 § 1 kodeksu pracy, § 1 ust. 2 rozporządzenia wykonawczego). Opinia musi być wydana również w związku z samym wypowiedzeniem stosunku pracy, jeśli pracownik wystąpi z wnioskiem o jej wystawienie w okresie wypowiedzenia.

Jeżeli na przykład umowa o pracę została wypowiedziana w dniu 30 czerwca, to pracownik może żądać wydania mu opinii bezzwłocznie po otrzymaniu lub złożeniu wypowiedzenia, a więc nawet w tym samym dniu. W wypadku gdy pracownik przedwcześnie wystąpił z wnioskiem o wydanie mu opinii, to z chwilą wypowiedzenia, rozwiązania lub wygaśnięcia stosunku pracy zakład pracy jest obowiązany ten wniosek załatwić bez osobnego (nowego) żądania.

Pracownik, który wypowiedział umowę o pracę, może więc otrzymać opinię wcześniej niż świadectwo, gdyż wydaje się je dopiero po zakończeniu (ustaniu stosunku pracy). Opinii o pracy nie wolno wystawiać bez wniosku pracownika. Pod tym względem tryb wystawiania opinii różni się też od postępowania obowiązującego przy wydawaniu świadectw.

Nie sporządza się też bez wniosku pracownika opinii o pracownikach na stanowiskach kierowniczych lub związanych z odpowiedzialnością materialną za mienie powierzone z obowiązkiem zwrotu albo wyliczenia się. W porównaniu z poprzednim stanem prawnym jest tu istotna zmiana, albowiem wymienionym pracownikom wystawia się opinie [illegible] wniosek.

W kodeksie pracy i w rozporządzeniu wykonawczym nie przewidziano terminu do złożenia wniosku o wydanie opinii. Po zakończeniu stosunku pracy zakład pracy jest obowiązany wystawić opinię na wniosek pracownika bez względu na to, czy rozwiązanie stosunku nastąpiło zgodnie z prawem czy bezprawnie.

Obowiązujące przepisy nie określają formy wniosku o wydanie opinii. Należy zatem przyjąć, że pracownik może również ustnie wystąpić z takim żądaniem. W takim jednak wypadku trzeba w aktach osobowych pracownika zamieścić odpowiednią wzmiankę o dacie i okolicznościach otrzymania wspomnianego wniosku. Opinię o pracy musi wystawić — podobnie jak świadectwo pracy — każdy zakład pracy. Obowiązek ten spoczywa również na pracodawcy będącym osobą fizyczną (nieco inna jest tylko treść opinii wystawianych przez tych pracowników).

Opinię o pracy kierownika uspołecznionego zakładu pracy i jego zastępcy wydaje kierownik jednostki nadrzędnej, przy czym opinię o zastępcy wydaje się po porozumieniu z kierownikiem zakładu pracy (§ 3 rozporządzenia wykonawczego).

Dzień Seniora

Naczelnik miasta i dyrektor ZOZ-u składają gratulacje dostojnym jubilatom.

21 listopada dorocznym zwyczajem dział Służb Społecznych przy kostrzyńskim Zespole Opieki Zdrowotnej, kierowany przez Irenę Cedro, zorganizował dla długoletnich mieszkańców Kostrzyna spotkanie w klubie „Kręgielnia". W spotkaniu z seniorami uczestniczyli: naczelnik miasta Zbigniew Cedro, przewodniczący KM FJN Michał Hajdasz, dyrektor ZOZ Gerard Mazur, przewodnicząca Ligi Kobiet Daniela Kwiatkowska, prezes ZM Polskiego Komitetu Pomocy Społecznej Zofia Buchta oraz kierownik Punktu Opieki w Domu Czesława Karaśkiewicz.

Naczelnik miasta w swoim wystąpieniu podkreślił ogromną rolę seniorów, długoletnich mieszkańców Kostrzyna, jaką odegrali w rozwoju miasta. Wielu z nich to pionierzy, uczestnicy odbudowy, a później budowy miasta. Oni pierwsi, w trudnych powojennych warunkach tworzyli tutaj nowe życie, podejmowali pracę zawodową, zakładali rodziny.

Dzisiaj gdy już przeszli na zasłużony odpoczynek, potrzebują czasem opieki, rady, pomocy w załatwieniu codziennych spraw. Tej pomocy nigdy się im nie odmawia. Opiekunowie społeczni czuwają nad tym by starsi ludzie, którzy nie mają na miejscu najbliższych, mieli kogoś na kogo mogą liczyć.

Temu celowi podporządkowana jest działalność instytucji i organizacji, których reprezentanci uczestniczyli w spotkaniu z seniorami.

Na spotkaniu padło wiele serdecznych słów podziękowania i uznania dla seniorów, dla ich trudu włożonego w długoletnią pracę zawodową, społeczną, a także trudu wychowania dzieci. Wielu z nich, urodzonych już w Kostrzynie jest dzisiaj szanowanymi obywatelami naszego miasta i kontynuują pracę swych rodziców.

Wśród seniorów jest 5 mieszkanek Kostrzyna, które ukończyły 90 lat życia. Otrzymały one z tej okazji kwiaty, upominki, wiele serdecznych życzeń. Dostojne jubilatki to: Anna Bierbasz, Helena Kozłowska, Konstancja Ścieżko, Marianna Wrocławska i Wiktoria Szurgot. Dla wszystkich przybyłych na spotkanie seniorów harcerze wręczyli kwiaty i upominki. Spotkanie uświetnił zorganizowany przez MMDK występ artystów Opery Poznańskiej.

Warto jeszcze zaznaczyć, że takie spotkania są okazją do zobaczenia się w takim gronie, podyskutowania. Na co dzień sprawami ludzi starszych zajmują się oprócz wspomnianego Działu Służb Społecznych; PCK, Polski Komitet Pomocy Społecznej, Liga Kobiet, Związek Rencistów, Emerytów i Inwalidów, harcerze, służba zdrowia. Są w tych instytucjach i organizacjach ludzie, którzy w swych działaniach kierują się sercem. Oni też zorganizowali swoim podopiecznym takie miłe spotkanie.

Harcerze wręczają seniorom kwiaty.

MUZEUM TWIERDZY KOSTRZYN

Taaka ryba!

Taaakie ryby są naprawdę. Udowodnił to wędkarz Janusz Mrozowski, pracownik naszego zakładu. Złowił on na rzece Warcie szczupaka o wadze 5,80 kg i długości 90 cm. Jeszcze raz się potwierdziło, że w naszych rzekach mimo zanieczyszczeń pojawiają się dorodne ryby. Nie pierwszy to przypadek takiego trofeum wędkarskiego, lecz godny odnotowania. To też załączamy zdjęcie wędkarza z jego zdobyczą, aby podtrzymać na duchu tych wędkarzy, którym na razie szczęście nie dopisało.

Taakie ryby nie są tylko w wędkarskich opowieściach.

Spartakiada zakładowa w piłce siatkowej mężczyzn

Spartakiada w piłce siatkowej mężczyzn toczy się pełną parą, dotychczas rozegrano 16 spotkań, a do zakończenia pierwszej rundy pozostało jeszcze pięć spotkań.

W chwili obecnej czołówkę rozgrywek tworzą reprezentacje Przetwórstwa, Wydziału Mechanicznego i Przygotowania Drewna. W następnej gazecie zamieścimy komplet wyników i szczegóły związane z pierwszą rundą zmagań mężczyzn o prymat w siatkówce zakładowej.

Rekreacja dla pań

Jak wiadomo z naszych wcześniejszych doniesień rozgrywamy obecnie spartakiadę w piłce siatkowej mężczyzn a po jej skończeniu w miesiącu styczniu planujemy rozpoczęcie takich samych rozgrywek dla pań. Jak dotychczas kończy się to tylko planowaniem, ponieważ wstyd pisać ale zgłosiła się tylko drużyna Obróbki Papieru. Chwała kierownictwu tego wydziału ale jeśli więcej drużyn nie będzie, dziewczęta z tego wydziału pozbawione będą szansy walczenia o zwycięstwo i przyjemnego spędzenia czasu. Druga kwestia, którą chcę poruszyć, to frekwencja kobiet na zajęciach z piłki siatkowej, które odbywają się w środy o godz. 18.00 w sali Zespołu Szkół. Na zajęcia przychodzą po cztery osoby, a bywały dni kiedy nie było ani jednej osoby. Siatkówka nie cieszy się wśród naszych pań popularnością i z taką ilością osób nie ma sensu prowadzić zajęć.

W związku z taką sytuacją proponujemy paniom w tym samym czasie, tj. w środy o godz. 18.00 w sali Zespołu Szkół zajęcia o charakterze ogólnym, w których udział może wziąć każda kobieta, dbająca o swój wygląd, zdrowie i sprawność. Tak więc od nowego roku kalendarzowego zapraszamy wszystkie panie szczególnie zaś te, które mają w tej materii największe potrzeby. A może tak organizacja młodzieżowa pomoże w zmobilizowaniu się niezdecydowanym?

Piłka nożna

Runda jesienna rozgrywek piłkarskiej klasy „M" już zakończona.

Na zakończenie jesiennych rozgrywek piłkarze ZKS „Celuloza" zremisowali z liderem grupy „Arkonia" Szczecin (były II-ligowiec) 2:2 (1:1). Gra była dość dobra, drużyna kostrzyńska po przerwie uzyskała nawet prowadzenie 2:1 i przy bardziej rozważnej grze można było ten mecz wygrać. ZKS „Celuloza" na koniec rozgrywek jesiennych zajmuje 6 miejsce.

Miejsce w tabeli jest odzwierciedleniem aktualnych możliwości kostrzyńskich piłkarzy. Zdobyte 12 pkt. przez piłkarzy „Celuloza" to nikły dorobek, nie gwarantujący spokojnego bytu na wiosnę. Wiosną będzie bardzo dużo ciężkich wyjazdów. Zimową przerwę należy uczciwie przepracować, o tym powinien pamiętać sztab ludzi i kierownictwo klubu.

M. DOBOSZ

Ruch najtańszą i najzdrowszą pigułką

Zagrożenie chorobami cywilizacyjnymi jest alarmujące

Specjaliści od chorób serca, układu krążenia, zalecają rekreację, ruch i wypoczynek czynny. A więc te czynniki, na które zwraca się obecnie baczną uwagę, na które państwo łoży w trosce o zdrowie fizyczne i psychiczne społeczeństwa znaczne środki finansowe.

Czy brak objawów choroby oznacza, że człowiek jest zdrowy? Nic podobnego. Stan zdrowia, to nie tylko brak choroby, ale przede wszystkim stan równowagi fizycznej, psychofizycznej i społecznej człowieka. Obecne osiągnięcia cywilizacyjne spowodowały zachwianie równowagi i przyczyniły się do powstania wielu chorób cywilizacyjnych jak: miażdżyca tętnic, cukrzyca, otyłość itp. Zachorowalność na te choroby tak osób starszych jak i młodzieży niepokojąco wzrasta. Zbiera też ona obfity plon w postaci zgonów. W USA umiera rocznie 600 000 osób z powodu choroby wieńcowej i zawału serca. Niestety Polska pod tym względem należy do czołówki europejskiej. Na 3,5 mln osób leczonych w szpitalach 350 000 to chorzy na miażdżycę, serce. Miażdżyca rozwija się bez sygnału ostrzegawczego jakim jest ból i powoduje 40—50 proc. zgonów w Polsce.

Jak najogólniej i przystępnie wskazać przyczyny chorób cywilizacyjnych? Człowiek z każdym dniem ma coraz mniej ruchu, bo pracuje na siedząco lub stojąco, korzysta z własnego samochodu lub innych środków lokomocji. Działa na niego szereg czynników, jak nieregularne i niewłaściwe niezbędne jest to co człowiek robił od zarania życia ludzkiego, a więc potrzebuje jak najwięcej ruchu i świeżego powietrza. Organizm człowieka jest skomplikowaną maszyną i wszystkie jego części muszą pracować na właściwym miejscu, na właściwych obrotach.

Co robić, aby współczesnego człowieka nakłonić do ruchu, czyli dbania o własne zdrowie psychiczne i fizyczne. Przede wszystkim powinien sam o to dbać. Gdyby w naszym społeczeństwie była większa świadomość znaczenia ruchu, rekreacji i czynnego wypoczynku — kliniki i szpitale nie byłyby tak przepełnione. Służba zdrowia oświata i kultura fizyczna muszą wywierać większy nacisk na wyrobienie nawyku do ruchu już od dziecka i stale o tym przypominać dorosłym. Duże pole do popisu mają PTTK i TKKF oraz inne organizacje sportu masowego, które powinny inicjować atrakcyjne formy ruchu jak: spacery, marsze, biegi, różne gry.

Olbrzymią propagandę i ożywienie społeczeństwa spowodowała TVP i T. Hopfer akcją „Biegaj razem z nami".

Osobiście polecam jazdę na rowerze, biegi, pływanie, grę w tenisa. Rolę ruchu w naszym zdrowiu najbardziej doceniają ci, których niestety choroba zwaliła z nóg. Wtedy oczywiście w określonych przypadkach najmniejszy nawet spacer bardziej pomaga niż najbardziej wymyślne i kosztowne lekarstwo.

Zakładowa ścieżka zdrowia.

odżywianie się, hałas, pośpiech, napięcie nerwowe i to wszystko co niesie ze sobą technika i cywilizacja. Jednakże jednym z najbardziej niekorzystnych czynników jest brak ruchu, tzw. hipokinezja. Wywołuje ona wiele niekorzystnych dla człowieka, jego organizmu zjawisk, a mianowicie zmniejsza wydolność układu krążenia, wydolności oddechowe, zmniejsza ilość krwinek czerwonych, ujemnie działa na układ hormonalny, zmiejsza odporność organizmu. Te wszystkie niedomogi i oznaki choroby może stwierdzić tylko lekarz i to po skomplikowanych kosztownych badaniach. A co może zauważyć lub stwierdzić sam chory? Może zauważyć przede wszystkim zwiotczenie mięśni, a ogólnie, osłabienie, bezsenność, brak refleksu i koncentracji. Aż nie chce się wierzyć, iż brak ruchu wywołuje tyle niekorzystnych dla człowieka i jego zdrowia zjawisk. Zapominamy bowiem, że człowiek, jego struktura organizmu, przystosowany był do zupełnie innych warunków bytu niż obecnie. Tymczasem, aby organizm funkcjonował prawidłowo

Można powiedzieć, że ruch w ogóle — na świeżym powietrzu w szczególności — to najtańsza i najzdrowsza pigułka. Zresztą leczenie ruchem jest znane już od dawna i zyskuje coraz to nowe możliwości.

Powszechnie szeroko pojęty ruch to najlepsza i najskuteczniejsza profilaktyka.

Co daje ruch i jak go profilaktycznie stosować? Musiałbym tu wymienić co najmniej kilkadziesiąt korzyści spowodowanych ruchem, ale ograniczę się do najważniejszych, takich jak działanie na układ naczyniowo-sercowy powodujące zwiększenie siły mięśnia sercowego, usprawnienie przepływu krwi przez mózg, lepsze zaopatrzenie w tlen, obniżenie poziomu tłuszczów i węglowodanów we krwi, a więc zapobieganie miażdżycy, regenerujące działanie na proces krzepnięcia krwi i układ hormonalny. Ruch działa na układ nerwowy, powoduje też stabilizowanie czynności serca, równowagę psychiczną. Jednym słowem ruch usprawnia działalność całego organizmu.

JERZY SAK

Jerzy Leszczyński

FRASZKI

JEDYNY SPOSÓB

Determinacja — to sposób jedyny
na nie dotrzymywane terminy.

PASMO SUKCESÓW

Kto się tak pasma sukcesów chwyci
że tylko ciągnie z niego —
ma n i c i.

NAWYK

Męczennika głowa boli
nawet od aureoli.

STOSUNEK DO WŁASNOŚCI

Ruszałoby się głową
gdyby się miało służbową.

WYJĄTEK

Nie wymusza się pierwszeństwa
na drodze do małżeństwa.

Nowości na rynku księgarskim

Wszystkim wiadomo, że liczba wydawanych w naszym kraju książek, w ostatnich latach ciągle wzrasta. Gdy w 1960 roku ogólny nakład książek i broszur wynosił 92.290 egzemplarzy, to w roku 1970 zamykał się on liczbą 112.245 tys. egzemplarzy, a w roku 1978 osiągnął już stan 143.674 tys. egzemplarzy. Mimo to coraz częściej spotykamy się z faktem, że pachnące jeszcze farbą drukarką, dopiero co wydane pozycje, znikają z półek księgarskich jak przysłowiowe „świeże bułki".

Świadczy to niewątpliwie o chłonności naszego rynku, o dużym zainteresowaniu książką. Jest to objaw jak najbardziej pozytywny. Z drugiej strony prawdą jest, że czujemy się mocno rozczarowani, gdy wypadnie nam bezskutecznie biegać lub jeździć od księgarni do księgarni w pogoni za jakąś szczególnie ważną dla nas literaturą, a wszędzie słyszymy to samo: „wyczerpane". Cóż, ktoś był szybszy i atrakcyjną pozycję „sprzątnął nam sprzed nosa".

Jeżeli wydawcy przystępują do emisji większej pozycji, np. wielotomowej encyklopedii, poradnika lub słownika, wtedy z licznych publikatorów (prasa, radio, telewizja) dowiadujemy się o możliwości subskrypcji. Załatwiamy odpowiednie, niewielkie zresztą formalności, w najbliższym „Domu Książki" regulujemy przedpłatę i mamy pewność, że książka będzie nasza. Jest to najprostsze i najlepsze rozwiązanie.. Gorzej przedstawia się sprawa wtedy, gdy w grę wchodzi nieduża książka, np. z dziedziny hobbistycznej. Nakłady bywają wtedy stosunkowo skromne, księgarnie otrzymują małe ilości odnośnych pozycji i bywa, że są one rozchwytywane natychmiast.

W takim przypadku dobrze zawczasu wiedzieć o mającej się ukazać książce. Wtedy można wcześniej zamówić ją w księgarni wysyłkowej lub w odpowiednim czasie załatwić nabycie jej w księgarni.

Czytelnicy biblioteki fachowej KZP wiedzą, że już drugi rok prenumerowane są przez naszą bibliotekę zeszyty pt. „Zapowiedzi Wydawnicze". Zeszyty te zawierają, zestawione w Składnicy Księgarskiej, na podstawie materiałów wydawców, w kolejności zgłoszeń i terminów, zapowiedzi wydań pierwszych i wydań następnych zmienianych lub wznawianych po okresie dłuższym niż dwa lata. Ponadto w rubryce „Zamierzenia Wydawnicze" znajdują się sygnały o nowych, wielkich przedsięwzięciach wydawniczych. Oczywiście są to dane orientacyjne.

„Zapowiedzi Wydawnicze" zawierają takie działy, jak Polska Ludowa, filozofia, historia, prawo, wojsko, nauki przyrodnicze, technika, kultura, literatura piękna, literatura dla dzieci, sztuka i inne.

„Zapowiedzi Wydawnicze" można prenumerować tak jak każde czasopismo. Cena indywidualnej rocznej prenumeraty wynosi tylko 26 złotych.

Z zeszytów tych można także z powodzeniem korzystać w czytelni biblioteki KZP, gdzie są stale dostępne dla potrzeb Czytelników.

Jeżeli w gazecie zakładowej „Celuloza" znajdzie się miejsce, będziemy od przyszłego numeru zamieszczać krótkie sygnały o mających się ukazać w przyszłych kwartałach nowościach na rynku księgarskim

A. KŁAPOTCZ

Krzyżówka

POZIOMO:

1. załoga łodzi wioślarskiej, 8. dzielnica kraju, 9. uliczne urządzenie świetlne, 10. rodzaj ciastka, 11. dobrze płatne stanowisko nie wymagające żadnej pracy, 13. podziałka mapy, 15. statek sportowo-turystyczny, 16. rodzaj komedii, 20. do nabycia w wędliniarni, 21. łączy udo z podudziem, 22. popularna aktorka, występująca często w podwieczorkach przy mikrofonie, 23. śpiewająca Irena, 24. ryba

PIONOWO:

2. chorągiew, 3. kierownictwo przedsiębiorstwa, 4. ogół czasopism, 5. na mizerię, 6. poprzednik Piasta, 7. szklane przykrycie, 12. słuszność, 13 broń palna, ogół pocisków i naboi, 17. zapach, 18. w starożytności rywalizowała z Atenami, 19. łódka sportowo-turystyczna, 20. starszy w telewizji

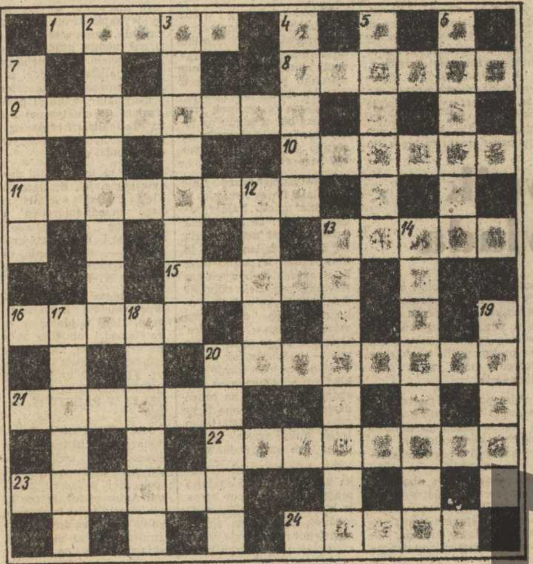

CELULOZA

— dwutygodnik, organ prasowy Samorządu Robotniczego Kostrzyńskich Zakładów Papierniczych.

Redaktor naczelny — Cezary Śliwiński, tel. w. 260. Sekretarz redakcji — Łucja Łabenda tel. w. 235. Redaktor techniczny — Szczepan Zawadzki. Społeczne Kolegium redakcyjne: Przewodniczący — Stanisław Borek, członkowie — Alicja Kłapotcz, Jerzy Krepiewicz, Ryszard Paprocki, Tadeusz Terzmiewski, Janusz Winnociek. Zdjęcia: Wiesława Walinowska

Adres redakcji: 66-470 Kostrzyn n/O ul. Fabryczna 1, telefon: centrala 15, wewn. 225

Cena prenumeraty rocznej — 24 zł, półrocznej — 12 zł, kwartalnej — 6 zł.

Redakcja zastrzega sobie prawo skracania materiałów. Rękopisów nie zamówionych redakcja nie zwraca.

Wydawca: Kostrzyńskie Zakłady Papiernicze w Kostrzynie n/O.

Skład, łamanie, druk: Miejskie Zakłady [illegible] Wydawnictwo Prasowe RSW „Prasa".

Zam. 1299

Nakład: 1.500 egz.

MUZEUM TWIERDZY KOSTRZYN